Nr. 38. Piątek, 17 Lutego 1888. Rok 78.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył, Najwyższem postanowieniem z dnia 12 lutego b. r., radcę wyższego sądu krajowego we Lwowie, Władysława Szymonowicza, zamianować najmiłościwiej starszym prokuratorem państwa przy krajowym sądzie wyższym w Krakowie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył, Najwyższem postanowieniem z dnia 12 lutego b. r., posiadającego tytuł i charakter radcy wyższego sądu krajowego, prokuratora państwa, dr. Adolfa Frendl, w Złoczowie, i radcę sądu krajowego, Emila Nemethy, we Lwowie, zamianować najmiłościwiej radcami wyższego sądu krajowego we Lwowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycielkę rzeczywistą szkoły ludowej w Rohatynie, zajmującą posadę tymczasową przy szkole etatowej żeńskiej w Złoczowie, Kazimirę Michalczewską, rzeczywistą nauczycielką tejże szkoły.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 lutego.

Blady protest części prasy francuskiej przeciw insynuacyi, zawartej rzekomo w mowie kanclerza niemieckiego, że Francya jest tem państwem, które niepokoi sąsiednie mocarstwa, protest ten, dodajmy, jedynie dzienników najumiarkowańszych, blednie jeszcze mocniej w obec rzeczywistego stanu rzeczy. Ani usposobienie opinii publicznej we Francyi, ani, co gorzej polityka gabinetu francuskiego, nie świadczą o tem, iżby Francya nie żywiła lub nie tolerowała ukrytych życzeń prowokowania Włoch. Choćby z tamtej strony Alp, na półwyspie Apenińskim, miano nawet najlepszą wolę pominięcia milczeniem wielu wycieczek francuskich, to trudno żeby nie zwracano uwagi na niezgodne z faktycznem położeniem zaczepki lub czyny bezpośrednio nieprzyjazne. Do wycieczek nieuzasadnionych należą naprzykład takie, jak wątpliwości o rozumie stanu Włoch, o niezrozumieniu interesów żywotnych państwa przez kierujących mężów stanu we Włoszech i t. p. Tu fakta same świadczą o czemś wręcz przeciwnem. Każdemu umysłowi politycznemu a bezstronnemu nasuwają się tu analogie i porównania, których rezultat bardzo niekorzystny dla republiki. We Francyi brak wszelkiej inicyatywy; albo paraliżowanie jej, nieudolność albo wichrzenie a nakoniec brak zmysłu organizacyjnego, któryby zdołał skonsolidować rozbite stronnictwa w parlamencie i przykuć je do pracy wytrwałej. We Włoszech natomiast inicyatywa objawia się we wszystkich kierunkach życia publicznego a przytem rozwój stopniowy i powolny, ale wytrwały, oględność wielka a w sprawach ekonomicznych i obronności kraju praca cicha i bez rozgłosu. Jeżeli się do tego uwzględni uśmierzenie najtrudniejszych do okiełznania, bo politycznych namiętności, to jakże w obec tych faktów przedstawi się Francya republikańska i jej prasa radykalna?

Jeżeli zwrócimy uwagę na pobudki antagonizmu, podsycanego przez Francyę, to niesłuszność jaskrawiej jeszcze się uwydatni. Politycy francuscy podejrzywają Włochy, że weszły w bliższe stosunki z Anglią dla obrony swoich interesów na morzu Śródziemnem, i to uważają za grzech najpierwszy. Drugim jest alians z Niemcami, trzecim obojętność Włoch dla Francyi, bez względu znowu na fakt, że nad tem oziębieniem pracuje opinia prasy francuskiej od dawna. W ostatnich dniach insynuowano Włochom zamiar wywołania zaburzeń w Tunisie i rozpowszechniono fałszywą pogłoskę, że rząd włoski dlatego odwołuje z Afryki swój kolonialny korpus zbrojny, ażeby wojska włoskie wysłać w danym razie do Tunisu. Rządowy organ Włoch odpowiedział na to z całym spokojem, że Włochy ani Tunisu, ani żadnej innej części francuskich nabytków nie pragną, a życzą sobie tylko pokoju, czego jednak Francya zrozumieć nie chce, i że ubolewałyby, gdyby mimo ich skłonności pokojowych, wybuchnąć miała wojna. Proste to oświadczenie przyjęto we Francyi znowu tak, jak się wydało dogodniej nieustannym wichrzycielom. Prasa, a po części i sfery ekonomiczne zwróciły się przeciw ubogim robotnikom włoskim we Francyi. Jest ich tam około ćwierć miliona; postanowiono odmówić im zajęcia i to tak stanowczo, że poddani włoscy musieli zbiorowo zwrócić się do konsulów swego rządu o zasiłki pieniężne na powrót do kraju. Podjęta nakoniec z Włochami wojna cłowa manifestuje się, jako podyktowana raczej znowu pobudkami politycznemi, a nie ekonomicznemi. Zerwanie rokowań handlowych, powitane we Włoszech z ubolewaniem, przyjęto we Francyi lekkomyślnie. Słowa nareszcie ministra francuskiego przy akcyi wyborczej w Briançon, trudno, żeby nie wywołały zdumienia we Włoszech. Czy były tylko zwrotem miłym dla ucha wyborców, czy miały głębsze znaczenie, w każdym razie nie miną bez wrażenia i minąć nie mogą, skoro minister spraw zagranicznych daje do zrozumienia, że Francya będzie zniewolona myśleć o wzmocnieniu obronnych pozycyj od granicy włoskiej. Po wyliczeniu tylu faktów, nie trudno ocenić wspomnianego na czele protestu prasy francuskiej i doniosłości uwag kanclerza Niemiec.

Sprawy krajowe.

(Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie.)

I.

(*L.*) Dla 25 ogólnego Zgromadzenia gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, które odbędzie się w b. m., przygotowała Dyrekcya wymienionej instytucyi bardzo obszerne sprawozdanie ze swoich czynności w ciągu r. z. dokonanych; ze sprawozdania tego wyjmujemy ważniejsze szczegóły:

Ogół 4 prc. pożyczek z końcem grudnia r. z. wynosił 10,047.988 zł. (centy opuszamy); ogół 5 prc. pożyczek wynosił 43,001.911 zł. a ogół 4½ prc. pożyczek wynosił 19,203.601 zł. Ciężyło więc z końcem r. z. niespłaconych pożyczek razem. 72,253.502 zł. Stan ich w porównaniu z r 1886 powiększył się o 1,866.182 zł.

Hipoteki, na których zabezpieczone są powyższe pożyczki, obejmują przestrzeń 2,201.775 morgów, wartości 156,197.138 zł. Dodawszy do tego wartość budynków

---

2)

NOWELLA MEGO SĄSIADA

Z TEKI

JANA ZACHARYASIEWICZA.

(Ciąg dalszy.)

II.

Mój sąsiad, który jest marszałkiem powiatowym, często strofuje mnie za to, jeżeli w naszych stosunkach galicyjskich to i owo poważę się krytykować. Jest on tego zdania, że niema nigdzie pod słońcem doskonałej autonomii, a niedoskonałość naszych ustaw jest jeszcze mniejszą, niżeli na innych planetach. Również i zacny mój proboszcz co niedziela prawi na kazaniu że prawdziwego szczęścia niema na ziemi i że grzechem jest nawet żądać tutaj czegoś podobnego.

Otóż, jak pomny na sąsiada nigdy do opozycyi nie należę, tak samo, niechcąc według księdza proboszcza sprzeciwiać się ustawom Pana Boga, nie odzywam się z tem abym w pożyciu małżeńskiem z Faustynią nie był szczęśliwy! Jeżeli marszałek powiada, że dobrze jest tak, jak jest, a ksiądz proboszcz znowu dodaje, że pan Bóg tylko tyle dobrego lub złego spuszcza na człowieka, ile mu do przyszłej jego szczęśliwości potrzeba — to w takim razie muszę się nazwać w jednym i drugim względzie zadowolonym, i co do pożycia mego z Faustyną, nawet szczęśliwym.

Tak jest, odliczywszy małe chmurki i przemijające nawalnice, po których jak zwykle jeszcze piękniejsza następuje pogoda — jestem szczęśliwy.

Nie od razu jednak doszedłem do tego szczęścia. Zaraz po ślubie musiałem iść przez ciernie, zgrabnie pod kwiatami ukryte.

Zwyczajem naszym, od którego dotąd mimo niskich cen pszenicy niczem wykupić się nie można, na drugi dzień po ślubie puściliśmy się w podróż za granicę. Trzeba było być w Wenecyi, owej Mece zakochanych, we Florencyi, w Rzymie, Neapolu — a wrócić na Paryż i Wiedeń. Faustyna mniej zachwycała się obrazami i posągami, bo więcej pociągało ją ku sobie społeczeństwo dla niej nowe. Przypatrywała się Włochom z czarnemi brodami i wiele mówiła o ich oczach, tak dziwnie na każdą kobietę patrzących. Ponieważ blondynka należy tam do wyjątków, to nie mało miałem z tego powodu kłopotu. Włoszyska pożerali oczami moją Faustynę, wołając do siebie: *bionda! bionda!*, co znaczy u nich tyle prawie co piękna. Prócz tego musiałem się po sklepach i hotelach formalnie kłócić o różne ceny, tak są tam bezczelni, mając przed sobą cudzoziemca. A powód do kłótni był bardzo prosty, bo pugilares mój chudł z każdym dniem, podczas gdy wrażenia Faustyny rosły z każdą godziną. W Neapolu dziesięciu młodych Włochów chodziło krok w krok za nami, a pięciu z nich nawet na Wezuw tuż przy nas się wdrapało. Chciałem choć jednego z nich do krateru rzucić, ale Faustysia zaklęła mnie na wszystko, abym najpiękniejszych dni jej szczęścia żadną chmurką nie zaćmił!...

Z różnych więc powodów, miodowy mój miesiąc nie był tak słodkim, jak to zwykle mówią. Zaciągnięta na ożenek pożyczka rozeszła się między cudzoziemcami, chociaż była wzięta niby na amelioracyę gruntu.

Trzeba wiedzieć, że Faustyna podróżowała na mój koszt. Matka jej, dając mi przed ślubem błogosławieństwo macierzyńskie, rzekła do mnie: Oddaję ci, Józefie, cały mój skarb, skarb nigdy nieprzebrany! Nie przynosi ci ona w darze złota, ale złote jej serce będzie dla ciebie milionem! — Otóż rozumie się samo przez się, że mając milion w depozycie, musiałem po drobne pieniądze do mojej sakwy sięgać. A że mąż i żona to jedno, sięgała więc i Faustyna, jeżeli do tego czuła ochotę. Pocieszałem się, jak mogłem.

Wreszcie stanąłem w progach mojej rodzinnej wioski. Gdym obaczył ekonoma w butach zabłoconych, gdy tłusta szafarka w pocie czoła rękę moją ucałowała, gdy chuda forналka z wytartemi bokami przedemną przejechała — uczułem jakiś niesmak w gębie, jak to bywa po przepiciu się na festynie.

— Mój Boże! — pomyślałem sobie — ja piłem i hulałem za granicą, a tymczasem służba moja pracowała dla mnie jak szkapy w kieracie, a biedne koniska pod biczem podparzały, abym miał za co cudzoziemcom imponować!..

Jeszcze smutniej zrobiło się, gdy obchodząc budynki gospodarskie, widziałem tu i owdzie dziury.... tu dach zbakierowany, tam ścianę rozwaloną!... Jałowe pola czekały dotąd na amelioracyę....

Podziwiałem arcydzieła za granicą, pałace i świątynie z marmuru.... a tu wszystko ku starości się nagięło, a nawet kościołek parafialny mocno ku wschodowi się pochylił, jakby chciał przejść na wiarę muzułmańską!... Szkółka wiejska....

Dosyć tego. Byłem już w domu i trzeba było zapomnieć o dziwach zagranicznych i zaprządz się do własnej biedy.

Nie tak łatwo jednak było dostać się do tej biedy ukochanej. Trzeba było odwiedzać wszystkich krewnych po kolei, i wraz z młodą żoną złożyć im afekt familijny.

Nie łatwe miałem zadanie przed sobą. Familia moja sprzeciwiała się memu ożenkowi. Faustyna nie miała posagu, a wioska moja potrzebowała pewnej sanacyi. Nie mogłem więc liczyć na serdeczne przyjęcie, a tem mniej moja żona.

Ratowałem jednak, jak mogłem, jedną pozycyę po drugiej. Nie widziałem lekceważących, zimnych ukłonów — wmawiałem we wszystkich, że jestem zachwycony ich przyjęciem. A mój „milion" depozytowy zwracałem stroną najpomniejszą do mojej zacnej familii, komentując to i owo. Dla muzykalnych kazałem Faustynie grać Szopena, agronomom opowiadałem o jej sekretach przyrządzania różnych serów, a dla zacnego półkownika, a dalszego stryjaszka, wynalazłem w rodzie Faustyny sławnego legionistę, który należał do szturmu na Sammo-Sierrę!

Tu i owdzie udawało nam się jakoś, ale u cioci Brygity wszystkie usiłowania nasze były nadaremne!

Ciocia Brygita była osobą wielce nabożną, jak na sześćdziesięcioletnią, wielkoświatową damę przystało. Własnoręcznie wyszywała aparaty kościelne, karmiła mnóstwo ubogich a przytem i kilka piesków, którym lubiła się zawsze otaczać. Przy tak zacnych, miłosiernych uczyn-

22,920.703 zł. a z sumy 179,117.841 zł. straciwszy ciężary gruntowe dóbr w sumie 1,135.027 zł., przedstawi się wartość hipotek w sumie w sumie 177,982.814 zł. Suma ta zabezpieczone są powyższe pożyczki, tudzież sumą 1,446.300 zł. z należytości propinacyjnej.

Z powodu zawieszenia konwersyi 5 prc. listów zastawnych przez konsorcyum finansowe, reprezentowane przez n. a. Towarzystwo eskontowe w Wiedniu, i nieprzyjścia do skutku nowych układów, przeprowadzano w r. z. konwersyę na własną rękę, a mianowicie: skonwertowały strony same 5 prc. pożyczek 952.600 zł., a za pośrednictwem Dyrekcyi 902.000 zł., razem 1,854.600 zł.; w miejsce których wydano: 4 prc. 41-letnich 72.500 zł. a 4½ prc. 1,782.100 zł. W r. 1886 skonwertowano 5 prc. pożyczek na 4 i 4½ prc. 12,566.600 zł. Skonwertowano ogółem 14,421.200 zł.

Z wydanych po koniec r. z. listów zastawnych znajduje się w obiegu nielosowanych 72,187.585 zł., które mają pokrycie w wykazanych pożyczkach hipotecznych.

Suma w grudniu r. z. wylosowanych a przypadających 30 czerwca r. b. do wypłaty wynosi 366 365 zł., do której sumy przybędzie jeszcze kwota 1 kwietnia r. b. od 4½ procentowych i 4 prc. 56-letnich losować się mająca.

Z obrotu listami zastawnemi wynika zysk: na 4 prc. nieokresowych 459 zł., na 4 prc. 41-letnich 681 zł., na 4 prc. 56-letnich 22 zł., na 5 prc. 9 zł., razem zysk 1.173 zł.; na 4½ prc. strata 7.546 zł. Ostatecznie strata z obrotu: 6.373 zł. Do tego strata do bilansu: na 4 prc. nieokresowych 240 zł., na 4 prc. 41-letnich 565 zł., na 4 prc. 56 letnich 194 zł., na 4½ prc. 8.624 zł., na 5 prc 4.261 zł., razem 13.887 zł. Suma strat, z obrotu wykazanych, 20.260 zł.

Wśród chwiejności giełdy i zaniepokojenia kapitału w ciągu całego roku utrzymały się listy Towarzystwa w uzyskanem zaufaniu i przechodzą w stałe ręce. Uwidocznia to stan winkulowanych listów zastawnych, który z końcem roku 1886 wynosił sumę 11,739.285 zł. a z końcem r. z. wynosił 12,585.785 zł., powiększył się więc o 846.500 zł. Depozyta, powierzone w przechowanie, wynosiły: 31 grudnia 1886 r. 5,071.484 zł., 31 grudnia 1887 r. 4,729.120 zł. Zaległość rat hipotecznych wynosiła: 31 grudnia 1886 r. 1,192.306 zł., 31 grudnia 1887 r. 1,405.595 zł. jest więc większa o 213.288 zł. przyczem należy zauważyć, że stan pożyczek zwiększył się o 1,866.182 zł.

Spraw licytacyjnych na r. z. pozostało 37; w r. z. wdrożyła Dyrekcya nowych spraw licytacyjnych 30, ogółem więc było w toku w r. z. spraw licytacyjnych 67, o 10 mniej niż w r. 1886. Z tych spraw wstrzymano 27 w skutek częściowego zapłacenia zaległości; zakończono 5 spraw przez ściągnięcie zaległości, z pozostawieniem reszty kapitałów przy hipotece, 5 spraw zakończono przez spłacenie wszystkich zaległości ratalnych i kapitałów pożyczkowych, jedną sprawę przez sprzedaż majętności, nabytej na licytacyi publicznej. Reszta, 29 spraw, pozostało w toku na r. b. Między temi sprawami jest 8 spraw w stadyum dokonanej licytacyi, a cztery sprawy tyczą się majątków, w r. z. w drodze licytacyi sprzedanych. Wszystkie sprzedaże przymusowe, w r. z. dokonane, przyszły do skutku po cenach, pokrywających dostatecznie wierzytelności Towarzystwa. Nabyty przez Towarzystwo majątek Tomaszowce został w r. z. z wolnej ręki sprzedany, a cena kupna pokryła całą wierzytelność i pozostała jeszcze pewna nadwyżka.

Stosując się do uchwały zeszłorocznego Zgromadzenia, udała się Dyrekcya do wszystkich wydziałów okręgowych z prośbą, o przedstawienie odpowiednich osobistości na sekwestratorów. Wezwaniu temu 32 wydziałów uczyniło zadość; od dwóch wydziałów otrzymano odpowiedź, iż nie mogą nikogo zaproponować, zaś reszta wydziałów wcale nie odpowiedziała. Musiano tedy w tych powiatach, dla których wydziały okręgowe żadnych propozycyj nie nadesłały, mianować sekwestratorów bez takiej propozycyi.

Instrukcya dla sekwestratorów uległa zmianie w tym kierunku, iż dyety i koszta podróży znacznie zostały obniżone.

Pragnąc ile możności oszczędzić zalegającym z ratami dłużnikom przykrości, połączonej z krokami przymusowemi i wynikających ztąd kosztów, rozesłała Dyrekcya do wydziałów okręgowych wykazy zaległości ratalnych, upraszając o wpływanie na dłużników, aby ile możności starali się uiścić te zaległości, bez wdrażania egzekucyi. Ponieważ sekwestracya w drodze politycznej z mniejszemi zwykle kosztami jest połączona, niż sekwestracya sądowa, przeto wdrażano sądową sekwestracyę tylko w wyjątkowych wypadkach, a najczęściej udawano się do władz politycznych. Dyrekcya zmuszoną była w roku zeszłym uchwalić wdrożenie politycznej sekwestracyi w 117 majętnościach; co do trzech majątków uchwała ta wykonaną nie została, z powodu częściowego umorzenia zaległości; w 114 majątkach wprowadzono polityczną sekwestracyę; w skutek częściowego lub zupełnego zapłacenia zaległości odwołano sekwestracyę w 49 majątkach, a pozostało w toku na r. 1888 spraw sekwestracyjnych 63. Oprócz tego wdrożyły Starostwa grabież ruchomości, celem ściągnięcia zaległych rat w 162 majątkach, a z tych egzekucyj uchylono 69, pozostało zaś nieuchylonych grabieży 93. Sądowych sekwestracyj pozostało z roku zeszłego 22; wdrożono zaś w roku zeszłym nowych spraw 8, razem przeto było sekwestracyj sądowych 30; z tych odwołano 10, pozostaje na rok bieżący spraw 20. Czynności co do zabezpieczenia wierzytelności Towarzystwa przy zakładaniu nowych ksiąg hipotecznych postępowały bez przerwy, a w ciągu roku zeszłego sprawdzono prawidłowy stan 105 hipotek. Wypowiedzenie kapitału uchwalonem było w roku zeszłym tylko co do jednej majętności. Dyrekcya zastosowuje ten środek egzekucyjny bardzo rzadko, poprzestając zwykle na egzekwowaniu zaległych rat; nie mogła jednak zgodzić się z zapatrywaniem, wyrażonem we wniosku zastępcy delegata, p. Bobczyńskiego, co do zmiany sposobu tego wypowiedzenia, i przedkłada w tej kwestyi osobne sprawozdanie, które podamy później.

Zawarty w październiku 1886 r. układ z konsorcyum finansowem co do zakupna 4½, i 4 prct. listów zastawnych, zobowiązywał konsorcyum do przyjęcia w r. 1886 sumy 10 milionów listów z pożyczek konwersyjnych; co do konwersyi w latach następnych, konsorcyum obowiązanem było w każdem półroczu przyjąć z pożyczek konwersyjnych przynajmniej 5 milionów, pod rygorem rozwiązania układu; obok tego jednak zastrzegło sobie konsorcyum prawo zasuspendowania układu, w razie gdyby kurs renty austryackiej spadł poniżej 78·60 za 100 zł. Co do pożyczek zwykłych, obowiązało się konsorcyum przyjąć 1½ miliona 4½-prct. listów i 1½ miliona 4-prct. 56-letnich listów w przeciągu roku. Konsorcyum przyjęło z pożyczek konwersyjnych w roku 1886 więcej, aniżeli 10 milionów, a mianowicie przekroczyło tę maksymalną sumę o blisko 2 miliony, ale już w lutym r. z. zaszedł przewidziany wypadek suspensyi, a mianowicie w skutek obniżenia kursu renty na 76·40 konsorcyum oświadczyło, że układ zostaje zawieszony. Suspensya trwać mogła najdłużej 6 miesięcy, a więc najdalej do 2-go sierpnia r. z. konsorcyum obowiązanem było podjąć na nowo akcyę konwersyjną; w przeciwnym razie układ miał być rozwiązany. Spełniając uchwałę ogólnego zgromadzenia, czyniła Dyrekcya już w marcu r. z. starania, aby nakłonić konsorcyum do cofnięcia suspensyi, ale otrzymała odpowiedź, że konsorcyum, ze względu na sytuacyę targu pieniężnego, nie może się zdecydować na odwołanie suspensyi. Co się tyczy pożyczek zwykłych, gdy suma 1½ miliona listów 4½-prct., przez konsorcyum objąć się mających, już w styczniu r. z. wyczerpaną została, zawarła Dyrekcya układ dodatkowy co do oddania konsorcyum dalszej sumy 1½ miliona 4½ prct. listów po tym samym kursie, t. j. po 97·50 za 100 zł. Gdy zaś w kwietniu r. z. okazało się, że wkrótce i ta dodatkowo przyjęta suma będzie wyczerpaną, zawarto dalszy układ o przyjęcie jeszcze 1 miliona listów 4½-prct. przez konsorcyum po kursie 97·50, przyczem jednak musiano zgodzić się na uciążliwy warunek, że do końca lipca r. z. nie większa suma pożyczek nowych, jak 1 milion zrealizowaną będzie, a ewentualną nadwyżkę do 200.000 zł. zakupi Dyrekcya na rachunek funduszu rezerwowego. W ten sposób zapewniono stopniowo dla 4 milionów 4½-prct. listów zastawnych kurs stały 97·50, a zamiarem Dyrekcyi było, ten, dla zaciągających pożyczki członków Towarzystwa tak korzystny kurs jak najdłużej utrzymać.

Dnia 2 sierpnia r. z., jak wspomnieliśmy, kończył się półroczny termin suspensyi układu co do konwersyi, a równocześnie także kończył się okres trzechmiesięczny, w ciągu którego pożyczki dodatkowe w sumie maksymalnej 1 miliona w listach 4½ prc. wydane być miały. Gdy konsorcyum, pomimo zbliżającego się terminu, wcale nie zgłaszało się, zapytała Dyrekcya, czy może spodziewać się podjęcia na nowo akcyi konwersyjnej. W odpowiedzi oświadczyło konsorcyum, że w obec niepewnej sytuacyi politycznej dalsze prowadzenie konwersyi jest na razie niemożliwe, że zatem należałoby układ co do konwersyi na dalszych 6 miesięcy (do 2 lutego 1888) zasuspendować; żądało także konsorcyum oświadczenia, pod jakiemi warunkami zgodziłaby się Dyrekcya na to półroczne przedłużenie suspensyi. Dyrekcya żądała od konsorcyum, aby zobowiązało się podczas dalszego trwania suspensyi układu konwersyjnego, listy 4½ prc., z pożyczek wych pochodzące, do wysokości sumy milionów po tym samym kursie 97.50 prz mować. Konsorcyum jednak domagało aby Dyrekcya tę sumę do daleko mniej kwoty zredukowała. Nim jeszcze konsorc stanowczo się oświadczyło, otrzymała rekcya od galic. kasy oszczędności ofert do objęcia wszystkich listów zast., z now pożyczek pochodzących, aż do wysok dwóch milionów, z których pierwszy mi po kursach takich samych, jak konsorcy zaś co do drugiego miliona, pozostawi ustanowienie kursu dalszemu porozumie Zarazem oświadczyła kasa oszczędności zastanowi się nad kwestyą o ile wspól z innemi instytucyami krajowemi mogła podjąć akcyę co do dalszego przeprowad nia konwersyi. Gdy korespondencye z k sorcyum nie rokowały pomyślnego rezult i gdy konsorcyum nie odpowiedziało żadn stanowczym wnioskiem, lecz żądało t oznaczenia minimalnej sumy pożyczek; świadczyła Dyrekcya, że uważa rokowa co do prolongaty układu jako rozbite, i pr jęła ofertę galic. kasy oszczędności. Ta ferta umożliwiła Dyrekcyi Towarzystwa u kowanie dalszego miliona listów zastawn po kursie korzystnym dla zaciągających życzki, ale po wyczerpaniu tego miliona rozumienie, co do objęcia drugiego milio listów przez gal. kasę oszczędności, nie prz szło do skutku; co się zaś tyczy konwers okazało się przy rokowaniach z kasą oszczę ności, że podjęcie tej akcyi na szersze r miary przez konsorcyum krajowe nie da przeprowadzić w obecnych stosunkach póki była jeszcze nadzieja, że przyjdzie skutku układ co do zakupna drugiego m liona listów zastawnych przez galic. kasę szczędności, lub też podobny układ z in instytucyą, starała się Dyrekcya utrzym kurs listów, zakupując je na rachunek włas po kursie 97·50. Gdy jednak wszelkie rok wania nie doprowadziły do rezultatu, m siano zaprzestać zakupna listów po stały kursie i przystąpić do wydawania list stronom w naturze, co spowodowało natyc miast znaczne obniżenie kursu tych efektó Po rozwiązaniu stosunku z galic kasą szczędności, mogła Dyrekcya w miarę fu duszów rozporządzalnych tylko pewną czę wydawanych listów zakupować, i to po k sie zmiennym, zależnym od każdoczesne kursu giełdowego, który, jak wiadomo, w statnim kwartale r. z. prawie ciągle się o niżał. Zaufanie, jakiem się cieszą oddawi listy Towarzystwa, przyczniło się do teg iż stosunkowo ucierpiały one mniej na og nym spadku kursów, niż inne galicyjsk papiery; pomimo tego jednak poniosło T warzystwo stratę w skutek obniżenia kur listów.

Rada Państwa.

(XLI. posiedzenie Izby wyższej).

+ **Wiedeń**, 14 lutego. (*Kor. Ga ty Lwowskiej*). Prezes, hrabia Traut mansdorff zagaja posiedzenie o god nie 12½.

Na porządku dziennym dyskusya szcz gółowa nad zmianami, poczynionemi prz Izbę poselską w uchwałach Izby wyższ co do ustawy o zabezpieczeniu robotniko utrzymania na wypadek choroby. — W §. Izba poselska podtrzymała uchwałę swą kompetencyi sejmów krajowych do uregul wania zabezpieczenia robotników rolnych leśnych, podczas gdy Izba wyższa chcia kwestyę kompetencyi pozostawić nierozstrz gniętą. Obecnie komisya Izby wyższej względu na rychłe doprowadzenie ustaw do skutku wnosi przystąpić do uchwa Izby poselskiej, jakkolwiek w umotywow niu tego wniosku zastrzega się przeciw t kiej interpretacyi §. 3, jakoby sejmy kr we wyłącznie były powołane do wydania staw zabezpieczających.

Baron Hye nawiązuje do tych m tywujących uwag komisyi i wywodzi, że części mogą być kompetentnemi sejmy, w cz ści atoli na pewno kompetentną jest Ra państwa. Ponieważ §. 3 w brzmieniu uchw ły Izby poselskiej kategorycznie żąda w łącznego prawa dla sejmów, przeto uchwa ta oznacza zmianę konstytucyi i powin była zapaść większością dwu trzecich g sów, a zapadła tylko 12 głosami pol większość absolutną. Aby uchronić Ra państwa od uszczerbku w kompetencyi, m wca wnosi poprawkę, wedle której ust pierwszy §. 3 otrzymałby brzmienie nast pujące: „Uregulowanie zabezpieczenia r botników rolnych i leśnych na wypad choroby pozostawia się sejmom krajowy z zastrzeżeniem, że te z postanowień, uzn nych ku temu za konieczne, które konst tucyjnie należą do ustawodawstwa pa stwowego, przedstawione będą do uchw lenia Radzie państwa". (*Brawo! brawo!* lewicy).

---

kach, miała pewne uprzedzenia co do bliźnich swoich. Uboższy od niej człowiek nie miał u niej żadnego znaczenia — z wyjątkiem prawdziwie ubogiego, który był jej potrzebny dla uczynków miłosierdzia, prowadzących do królestwa niebieskiego. Na innych patrzała z góry, dziękując Bogu, że nie jest taką, jak tamten, stojący przy drzwiach!... A wprost nieubłaganą była już dla niżej narodzonych. Jeżeli ktoś senatorów lub wojewodów nie miał w swoim ro dzie, tego uważała już za straconego nawet dla szczęśliwości wiecznej, o której często mówiła z wielkiem namaszczeniem.

Ciocia Brygita przyjęła nas zimno i sztywnie, jak urodzona przed rewolucyą francuską arystokratka. Faustynie nie podała nawet ręki, tylko ukłoniła się ukłonem z czasów Ludwika XIV, którego tradycya miała się u jej matki starannie przechowywać.

Z niecierpliwością liczyłem godziny, które jeszcze w jej domu przepędzić mieliśmy. Żona moja pomagała sobie jak mogła, rozbijając stary klawikord lub rozmawiając z pieskami, co jeszcze cioci Brygicie najwięcej się podobało. Raz nawet była w wybornym humorze, gdy Faustyna ulubionego Azorka za łapki podniosła i z nim kontradansa przetańczyła. Wtedy to wzięła mnie za rękę i z pewną niekłamaną życzliwością wyprowadziła do swego budoaru. Ponieważ była bezdzietna a św. p. matka moja często wspominała mi o tem, że dla mnie miała żywić afekt niepośledni, przyszło mi na myśl, że zechce mi coś powiedzieć o swoim testamencie.

— Siadaj przy mnie — rzekła z miłym uśmiechem — bo chcę ci kilka życzliwych słów powiedzieć.

Uczułem jakąś radość nieokreśloną.

— Ożeniłeś się i przywiozłeś mi żonkę swoją. Nie złe to jest, widać, stworzonko a nawet umie się ludziom przymilać.... dlatego mniej cię winuję, żeś się dał złapać. Nigdy jednak nie przebaczę ci tego, żeś zapomniał, coś winien swojej familii. Myśleliśmy, że przyprowadzisz nam coś lepszego. Ni z pierza, ni z mięsa.... ani koligacyi, ani pieniędzy!

— Co do koligacyi, jest ona cioteczną siostrą...

— Dziesiąta woda po kisielu! Co to za koligacya! Czyż jest między nią jaki antenat, zasłużony w dziejach Rzeczypospolitej... nie mówiąc już o dygnitarzach!

Odetchnąłem, przypomniawszy sobie legionistę.

— Muszę w tym względzie objaśnić kochaną ciocię dobrodziejkę..... św. p. Jędrzej, brat dziadka Faustysi był w legionach Dąbrowskiego a nawet w Hiszpanii....

Ciocia Brygita nie lubiła, niestety, legionistów.

— Co mi tam pleciesz o legionistach! — zawołała z oburzeniem. — Awanturnicy po prostu! Wolałabym, aby ten antenat Faustyny był przynajmniej bankierem lub członkiem rady nadzorczej jakiej kolei żelaznej! Pieniądz dzisiaj rywalizuje z herbem — i to nawet bardzo skutecznie. A twoja żona cóż ci dała do spółki?

Przypomniałem sobie błogosławieństwo matki Faustyny.

— Swoje złote serce dała mi Faustyna — odpowiedziałem z niemałem zadowoleniem.

— Złote serce! Złote serce! — zawołała śmiejąc się ciocia Brygita — a to mi posag! Złote serce!... Powiedz mi, mój drogi, dla czego Faustyna z tym klejnotem swoim czekała do lat dwudziestu trzech na kawalera z wioską w czarnej ziemi, a nie uszczęśliwiła nim aspiranta z kancelaryi komunikacyj krajowych, który do niej wiersze pisywał, jak mi ze Lwowa panna Malinowska relacyonowała?... Każda panna ma na podorędziu sentyment, złote serce — byle lokacya była dobrą. Łapią temi frazesami dudków, ale same złapać się nie dadzą na te plewy. Tyś się złapał, chociaż może co do figury nienajgorzej jeszcze — ale zawsze nie masz z czem przed familią paradować. Lepiej zamknąć się w domu i cicho siedzieć, a przedewszystkiem familii nie narzucać się.

„Przyjazne" te słowa cioci Brygity ten miały skutek, żeśmy objazdkę naszej familii na niej skończyli, a powóz nasz podróżny dyszlem własnoręcznie wprost do domu skierowałem.

Postanowiłem odtąd zamknąć się w granicach mego domowego szczęścia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Hr. Belcredi wywodzi, że nie chodzi tu bynajmniej o kompetencyę, która jest po stronie sejmów, lecz chodziło Izbie wyższej jedynie o możność dobrowolnego zabezpieczenia robotników rolnych wedle postanowień ustawy niniejszej, dopóki ustawy krajowe nie będą wydane; innemi słowy: chodziło tu o możność rychlejszego zabezpieczenia, bo niewiadomo, kiedy sejmy ustawy swoje wydadzą. Poprawka preopinanta jest niewłaściwą już ztąd, że zachodzi pytanie, czy wedle konstytucyi Rada państwa może „pozostawiać" coś sejmom. Mowca dowodzi, że już istnieją wydane przez sejmy ustawy o zabezpieczeniach, że przeto mylne jest pojmowanie rzeczy, jako wszystkie zabezpieczenia zasadniczo należały do Rady Państwa. Poprawka preopinanta i wszelka zmiana w dwukrotnie przez Izbę poselską powziętej uchwale byłaby niefortunną, albowiem Izba poselska tem więcej utwierdziłaby się w przekonaniu, że Izba wyższa poprawkami swemi koniecznie chce szkodzić ustawodawstwu sejmowemu; a nadto, same ponowne obrady Izby poselskiej pociągnęłyby za sobą wielką zwłokę w doprowadzeniu ustawy niniejszej do skutku. Mowca powtarza, co kilkakrotnie wypowiedział, że nie zachwyca się bynajmniej całą tą ustawą, ale dla rychłego wprowadzenia jej w życie będzie głosował za przyjęciem jej w brzmieniu uchwał Izby poselskiej. (*Brawo! brawo! z prawicy*).

Bar. Hye replikuje, że kompetencya należy do Rady państwa, nie do sejmów, a ze zrzeczenia się jej przez Izbę poselską nie wypływa, iżby także Izba wyższa zrzec się jej musiała. Owszem liczyć można na to, że w Izbie poselskiej, gdzie mała była większość przeciw uchwale Izby wyższej, znajdzie się teraz większość w innym duchu (t. j. że lewica zwycięży nad prawicą).

Hr. Belcredi odpowiada, że ostatecznie poprawka Hyego w rzeczy samej mówi to samo, co motywa komisyi, objaśniające intencyę, w jakiej Izba wyższa ma akceptować brzmienie uchwały Izby poselskiej; ale forma jest inna; mianowicie, unika wniosek komisyi ponownych obrad w Izbie poselskiej, gdy tymczasem wniosek Hyego wymaga nowych obrad. Te zaś mogą wznowić wszystkie spory dotychczasowe i stanąć całej ustawie na przeszkodzie.

W głosowaniu odrzucono poprawkę Hyego a uchwalono przystąpić do uchwały Izby poselskiej.

Bez dyskusyi przyjęto również w brzmieniu uchwał Izby poselskiej dwa inne paragrafy co do których sprzeczność między Izbą wyższą a poselską była znaczenia podrzędnego; poczem uchwalono całą ustawę w trzeciem czytaniu.

Następnie dokonano wyborów komisyj. Do komisyi dla projektu o uregulowaniu prawnych stosunków żydów na zewnątrz wybrani są hr. Belcredi, bar. Conrad, ks. Czartoryski, bar. Helfert, bar. Hye, hr. Königswarter, bar. Schenk, hr. Schönborn i p. Szrom; do komisyi dla ustawy o nowym podatku od cukru bar. Apfaltrern, bar. Bezeczny, p. Gögl, hr. Harrach, bar. Hildprandt, hr. Kuefstein, p. Polanowski, bar. Posswald, bar. Reinelt, ks. Sanguszko, książę Schönburg, hr. Fr. Thun, hr. Kar. Trauttmansdorff, baron Washington i hrabia Zedtwitz.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 15. — Następne we czwartek.

Sprawy parlamentarne.

Koło polskie zajęte jest w tej chwili przeważnie sprawą nowego podatku spirytusowego, wniesionego równocześnie do Rady państwa i sejmu węgierskiego. Koło polskie przeprowadziło, jak wiadomo, wybór siedmiu swoich członków do komisyi, której przekazano powyższy przedmiot, a mianowicie posłów: Jaworskiego, wice-prezesa Koła, Abrahamowicza, hr. Gołuchowskiego, Rosenstocka, Czajkowskiego, dr. Rutowskiego i Struszkiewicza. Ci sami posłowie tworzą w tej sprawie specyalną komisyę Koła polskiego.

W zeszły piątek komisya rozpoczęła swe prace. Tego samego dnia przybyła do Wiednia stała komisya krajowa gorzelniana, wybrana przez obydwa Towarzystwa rolniczo-krajowe. Z czternastu członków, należących do niej, przyjechało do Wiednia ośmiu, mianowicie: zastępca przewodniczącego, ks. Sapiehy, hr. Artur Potocki, hr. Kazimierz Badeni, Stanisław Homolacs, Stanisław Żeleński, Adam Jędrzejowicz, Włodzimierz Kozłowski, sekretarz komisyi, Michał Garapich, wreszcie poseł dr. Rutowski. Ks. Adam Sapieha nie mógł przybyć z powodu słabości, inni zaś członkowie przyrzekli przybyć później.

Stała komisya gorzelniana, rozpoczęła w Wiedniu swoją działalność dn. 11 b. m., na wspólnem posiedzeniu z komisyą Koła polskiego. Hr. Artur Potocki imieniem komisyi przedstawił postulaty gospodarstwa krajowego i zaznaczył po dłuższem przemówieniu, że gdyby Koło polskie uznało nieuniknioną konieczność podniesienia dochodów państwa i to z tej gałęzi przemysłu, to stała komisya gorzelniana krajowa, opierając się na rezolucyi przez Sejm galicyjski uchwalonej, wyraża przekonanie że utrzymanie systemu pauszalnego w całości, lub w części, względnie do systemu opodatkowania gorzelń fabrycznych, niezwiązanych bezpośrednio z rolnictwem, jest bardziej wskazanem.

Zająwszy to stanowisko, nie wchodzi— dodał hr. A. Potocki — komisya w rozbiór ściślejszy przedłożenia rządowego, opartego na systemie mięszanym opłaty produkcyjno-konsumcyjnej; to jednak komisya za najważniejsze uważa, ażeby kwestyę rozdziału kontyngentu poznać przedewszystkiem, zanim dyskusya wejdzie na tory obmyślenia środków ochronnych dla gorzelni rolniczych w przyszłości, czy to w granicach systemu pauszalnego, czy w ostateczności w granicach systemu konsumcyjnego.

Stała komisya gorzelniana krajowa, jak oświadczył hr. A. Potocki, nie jest powołaną do objawienia swojego zdania, w jakiej mierze przedłożenie rządowe wkracza lub szkodliwie oddziaływa na propinacyę w Galicyi. Sprawę tę rozbierać może komisya tylko co się tyczy zmniejszenia konsumcyi; co się zaś tyczy innych jej stron, pozostawić je musi Kołu polskiemu.

Następnie rozpoczęła się dyskusya, która miała jednak charakter wyłącznie informacyjny. Przedwczoraj odbyły się w dalszym ciągu narady, o których przebiegu nie znajdujemy jeszcze wzmianki w dziennikach.

Na ostatniem posiedzeniu komisyi budżetowej Izby deputowanych, na którem załatwiono rozdział „najwyższa Izba obrachunkowa," zażądał dep. Beer wyjaśnień, co do żądania 10.000 zł. na utworzenie posady jednego szefa sekcyi i 6.000 zł. na utworzenie sześciu posad rewidentów rachunkowych. Komisarz rządowy, szef sekcyi Zwölf, umotywował obszernie powyższe żądania i oświadczył, iż pomienione posady są niezbędne, albowiem najwyższej Izbie obrachunkowej zostały przekazane nowe agendy. Po tem wyjaśnieniu, przyjęto cały rozdział zgodnie z przedłożeniem rządowem.

Z obecnej sytuacyi.

W dziennikach berlińskich poczyna brać znowu przewagę ton pesymistyczny, który odbrzmiewa nawet w organach, utrzymujących ściśle stosunki z kołami rządowemi.

I tak stwierdza *Nordd. Allg. Zeitung* na czele przeglądu politycznego, iż obecne położenie przejmuje rządy i ludy uczuciem obawy, które jak ołów cięży na wszystkich umysłach. Rządy starając się niedopuścić do zamknięcia obecnego przesilenia katastrofą, muszą z obowiązku czuwać nad tem, aby poruczone ich pieczy żywotne interesa nie stały się niespodzianie łupem jakiegokolwiek zbrodniczego zamachu. W niedającem się zaprzeczyć istnieniu „niechrześciańskich skłonności do napadania sąsiednich ludów" a równocześnie w wynikającej ztąd potrzebie wzmocnienia środków obronnych, tkwi logika chwilowej politycznej konstelacyi.

Nat. Ztg. pisze, iż dotychczas nic nie jest wiadomem, jakoby Rossya zawiadomiła rząd niemiecki lub rządy innych Mocarstw o swych żądaniach co się tyczy Bułgaryi, lub wskazała drogę, mogącą doprowadzić do porozumienia. Położenie tedy, zdaniem tego organu, w niczem się nie zmieniło i jest co najmniej takiem, jakiem było w chwili ostatniej wizyty cara w Berlinie, i takiem też pozostanie prawdopodobnie czas dłuższy. Wprawdzie pojawiają się pogłoski, iż w Wiedniu przygotowuje się wymiana myśli w sprawach rozgrywających się między Rossyą, Austryą i Niemcami, są one jednak charakteru nieokreślonego i nie zasługują zbytecznie na wiarę choćby dlatego, iż inicyatywa w tej mierze musiałaby wyjść od Rossyi, a właśnie dyplomacya rossyjska nie okazuje się bynajmniej skłonną do uczynienia pierwszego kroku dla położenia kresu nieznośnemu położeniu w Europie, które spowodowała.

Kreutz Ztg. podnosi, iż dotychczas nie wstrzymano ani na chwilę koncentracyi wojsk rossyjskich w zachodnich guberniach i nad Prutem, i że w zarządzeniach charakteru wojennego nie nastąpił oczekiwany przez przyjaciół pokoju zastój. Szowiniści rossyjscy poczynają obliczać na nowo siły zbrojne carstwa, i przychodzą do wniosku, iż carstwo może postawić przeciw zachodnio-europejskim państwom 3 miliony ludzi i 13.000 dział, zaś Francya dwa miliony i odpowiednią liczbę armat.

Berl. Tgbl. pisze, iż Rossya stawia te same żądania, co i po kongresie berlińskim, a mianowicie żąda, aby rossyjski i turecki komisarz, wraz z konsulami rządzili Bułgaryą. Rossya chce wprowadzić do Bułgaryi 30.000 wojska, i zatrzymać je tam przez jeden rok.

Z Warszawy.

(Drobne wiadomości.)

Kur. Codz. donosi, że w wykonaniu dalszem nowej ustawy o cudzoziemcach w Rossyi, otrzymały wszystkie władze nakaz uwiadomienia odnośnych konsulatów o szczegółach przeznaczenia pozostawianych przez cudzoziemców majątków, a mianowicie, kto wejść może prawnie we władanie tym majątkiem, lub jakie rozporządzenie zostało wydane w celu zabezpieczenia spuścizny.

Nowoje Wremia donosi, że w tych dniach bawiła w Petersburgu deputacya właścicieli fabryk pogranicznych w Królestwie, celem wyjednania u ministra skarbu zezwolenia na przedłożenie na lat trzy istniejącego porządku najmowania robotników z zagranicy, a przeważnie z Galicyi i Księstwa Poznańskiego.

Czytamy w *Pet. Wied.*: „W obec przypadającej w r. 1893-im stuletniej rocznicy przyłączenia Podola do Rossyi, władza duchowna dyecezyi podolskiej zamierza od r. b przystąpić do szeregu badań historycznych, w kwestyi życia ludu i rozwoju kościoła prawosławnego za przeciąg ostatnich 100 lat, w celu wyjaśnienia tego faktu w historyi kościelnej i politycznej.

St. Pet. Wied. donoszą o powziętym przez rząd zamiarze połączenia Donu z Dnieprem za pomocą kanału, długiego na 80 wiorst. Koszta wykopania kanału mają wynosić rubli 18,000.000.

Z Bułgaryi.

Szereg depesz prywatnych, jakie znajdujemy dzisiaj w rozmaitych dziennikach, nie przedstawia w zbyt pomyślnem świetle chwilowego położenia w Bułgaryi i Wschodniej Rumelii. I tak telegrafują, że załogi w Haskôi i Hermanli, miejscowościach, leżących na drodze do Adryanopola, zostały wzmocnione, ponieważ w okolicy tamtejszej pojawili się emisaryusze, podżegający ludność do rokoszu. Jeden z nich, muzułmanin z Czyrmenu, schwytany został na rynku miasteczka Ebibdże w chwili, gdy rozdzielał pomiędzy zgromadzoną ludność proklamacye, wzywające „do wypędzenia z kraju uzurpatora Ferdynanda." Odezwy te drukowane są w Adryanopolu, gdzie utworzył się komitet akcyi rewolucyjnej, mający na celu wywołanie rokoszu w Bułgaryi i Rumelii Wschodniej. Odbiera on rozkazy od komitetu centralnego, urzędującego w Konstantynopolu i złożonego z rozmaitych żywiołów.

Inna depesza z Sofii stwierdza liczne pogłoski, krążące o działalności nowych komitetów bułgarskich w Belgradzie i Konstantynopolu, przygotowujących na wiosnę wkroczenie nowych band zbrojnych do Bułgaryi.

Wreszcie donoszą z Konstantynopola, iż wobec zamiaru W. Porty zamianowania Kiazima beja komisarzem sułtańskim przy rządzie bułgarskim, ambasador rossyjski, Nelidow, zagroził zerwaniem stosunków dyplomatycznych, gdyby W. Porta nie odstąpiła od swego zamiaru. Wskutek tego kategorycznego oświadczenia W. Porta zaniechała projektu. P. Nelidow był głównie tym który nalegał na wydanie księciu czarnogórskiemu poddanych jego, którzy wkroczyli zbrojnie do Bułgaryi.

KRONIKA

Lwów, 16 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminom Zachoczewie i Nowosiółki, w powiecie liskim, na dokończenie budowy szkoły, zapomogi w kwocie 50 złr.

(*m*) **Towarzystwo politechniczne** odbyło wczoraj walne zgromadzenie pod przewodnictwem p. Raciborskiego i przy bardzo licznym udziale członków. Towarzystwo zakończyło właśnie 10-letni okres swojej działalności i z okazyi tego jubileuszu mianowało wczoraj zgromadzenie p. Romana br. Gostkowskiego, pierwszego prezesa Towarzystwa, zajmującego się gorliwie jego sprawami, pierwszym członkiem honorowym. Sprawozdanie z czynności Towarzystwa w r. z. przyjęło zgromadzenie do wiadomości; wyjmujemy z tego sprawozdania ważniejsze szczegóły: Członków liczy Towarzystwo 592. Sprawozdanie z przyjemnością zaznacza, iż w zeszłorocznej kadencyi sejmowej wniesiona petycya Towarzystwa o udzielenie funduszu zarządowi m. muzeum przemysłowego we Lwowie, na rozpisywanie konkursów na prace z dziedziny rzemiosła, odniosła pożądany skutek, gdyż Wydział krajowy udzielił 500 zł. na ten cel. Zarząd. m. muzeum przemysłowego wyraził Towarzystwu podziękowanie za zabiegi i zaprosił Towarzystwo do wysłania delegata do komisyi konkursowej, która ma zająć się rozpisaniem konkursu. Również odniosła skutek petycya wystosowana do Sejmu w sprawie urządzenia stacyi doświadczalnej mechaniczno-technologicznej przy szkole politechnicznej. Ministerstwo oświaty zażądało od grona profesorów tej szkoły przedstawienia wniosku, a względnie kosztorysu takiej stacyi. Grono profesorów zaś popierając gorąco myśl urządzenia takiej stacyi doświadczalnej, podjęło w tym kierunku czynności przygotowawcze. Jest więc nadzieja, że taka stacya wkrótce przy szkole politechnicznej urządzoną będzie. Niektóre tegoroczne petycye Towarzystwa znalazły przychylne przyjęcie w Sejmie, mianowicie petycya o wydanie statutu organizacyjnego dla szkoły politechnicznej we Lwowie, została: załatwiona rezolucyą, wzywającą Rząd do przedłożenia Sejmowi projektu takiego statutu w celu konstytucyjnego traktowania; petycya co do rozdawnictwa robót przy budowlach galicyjskich kolei również została załatwiona rezolucyą do Rządu w myśl prośby Towarzystwa. Częściowego uwzględnienia doznała petycya w sprawie zmiany §. 5 organizacyjnego statutu dla krajowej komisyi przemysłowej. Sejm zgodził się w zasadzie na zmianę statutu i powiększenie liczby członków komisyi. Komisya Towarzystwa, pracująca nad ulepszeniem budownictwa włościańskiego, ogłosiła broszurę, zawierającą zasady techniczne dla budowy domów włościańskich. Broszura ta wyszła w 500 egzemplarzach i została bezpłatnie rozdaną i rozesłaną kołom interesowanym w Galicyi i na Szląsku. Jako wynik kilkoletnich prac komisyi słownikowej, pojawi się wkrótce słownik kolejowy, zawierający około 10.000 wyrazów.

Na wniosek zarządu uchwaliło zgromadzenie zmianę §. 3 ust 2 umowy zawartej z krakowskiem Towarzystwem technicznem co do wydawnictwa wspólnego czasopisma; według zapadłej uchwały zacytowany paragraf tak będzie opiewał: „Do przyjęcia wniosków postawionych w sprawach redakcyi i administracyi czasopisma potrzebna jest zgoda obu komitetów. W razie niezgodności wniosek przyjęty być może tylko większością dwóch trzecich głosów całego komitetu redakcyjnego. Członkowie komitetu redakcyjnego zamieszkali w Krakowie, przesyłać będą wynik głosowania na piśmie do Lwowa, gdzie on będzie uwzględniony przy obliczeniu głosów całego komitetu. O przyjęciu lub odrzuceniu artykułów do druku nadesłanych do Lwowa rozstrzygają członkowie komitetu zamieszkali we Lwowie, zaś o nadesłanych do Krakowa, członkowie zamieszkali w Krakowie. Pełny komitet redakcyjny określi bliżej wzajemny stosunek swych członków i zestawi odpowiedni regulamin."

Dalej uchwalono zmienić §. 20 statutu, w tym sensie, iż walne zgromadzenia odbywać się będą w pierwszym kwartale każdego roku; zmieniono także, po bardzo długiej dyskusyi, §. 23 statutu, w tym sensie, iż do prawomocności uchwał walnego zgromadzenia będzie potrzebną obecność $^{1}/_{10}$ części wszystkich członków. Ustępującemu zarządowi udzielono absolutoryum; uchwalono budżet na r. b. i wybrano nowy zarząd, a mianowicie wybrany został prezesem Jan Franke, profesor szkoły politechnicznej; zastępcą prezesa Henryk Stahl, starszy inżynier Namiestnictwa. Członkami zarządu wybrani pp.: dr. Dziwiński Placyd, profesor szkoły politechnicznej; Kędzior Andrzej, inżynier Wydziału krajowego; Radwański Ludwik, inżynier cywilny; Stwiertnia Paweł, inżynier asystent kolei Karola Ludwika; Swiątkowski Antoni, budowniczy; Darowski Bolesław, starszy inżynier kolei państwowej; Sołtyński August, inżynier kolei czerniowieckiej. Zastępcami członków zarządu wybrani pp.: Rawski Wincenty, budowniczy, i Pateński Franciszek, inżynier kolei Karola Ludwika. Członkami komisyi lustracyjnej wybrani pp.: Baranowski Teofil inżynier Wydziału krajowego; Kasprzycki Piotr, inżynier kolei państwowej; Goltental Ludwik, starszy inżynier kolei Karola Ludwika; Sikorski Tadeusz, inżynier Wydziału krajowego, i Gorecki Wincenty, inżynier urzędu budowniczego.

— **XVII. Walne Zgromadzenie** polskiego Towarzystwa przyrodników imienia Kopernika we Lwowie odbędzie się w sobotę, dn. 18 b. m. o godzinie 6 po południu w auli Uniwersytetu. Porządek dzienny: Zagajenie posiedzenia przez przewodniczącego; sprawozdanie zarządu z czynności Towarzystwa za rok 1887, kasowe i komisyi kontrolującej; odczyt dr. A. Raciborskiego: „O przyrodniczych podstawach naszych sądów estetycznych"; wybór przewodniczącego na rok 1888, oraz czterech członków zarządu w miejsce pp.: Kreutza, Pawlewskiego, Petelenza i Sawickiego; wreszcie wnioski członków.

— **Koncert panny Bianca-Bianchi.** Popyt za biletami na występ panny Bianki jest tak nadzwyczajny, że koncert jej dnia 26 b. m. nie w sali Domu narodowego, ale w znacznie większej sali Towarzystwa gimnastycznego „Sokół" urządzonym zostanie. Będzie to jedyny występ tej słynnej koloraturowej śpiewaczki.

Współudział w koncercie wezmą pani Adelman-Majewska i młodziutka pianistka, Wandzia Likendorf, a kierownictwo objął dyrektor, p. Marek.

— **Wieczorek muzyczny** lwowskiego Towarzystwa spiewackiego „Lutnia“ odbędzie się dnia 17 b. m. w sali kasyna miejskiego z następującym programem: 1. Spontini. „Spiew poranny“, odspiewa chór damski (solo p. Pawlikówna). 2. a) Gounod. „Medje“, b) Lassen. „Niebieskie oczy“, odspiewa p. T. Borkowski. 3. Mozart. Kwartet z „Don Juana“, odspiewają pp. Pawlikówna i Silbersteinówna, pp. Slawiczek i Borkowski. 4. Paderewski. a) „Sarabanda“, b) „Menuet“, c) „Krakowiak“, odegra na fortepianie p. Sidorowiczówna. 5. Reinecke. a) „Thyrsis“, b) „Pastorale“, c) „Tam w dolinie szumi młyn“, odspiewa chór mięszany, 6. a) Rubinstein, b) Żeleński, duety, odspiewają pp. Patkiewiczówna i Porthówna. 7. a) Chopin. „Mazurek do słów Ujejskiego“, b) Curschman. „Dytyramb“, chór damski, solo p. Pawlikówna. Początek o godzinie w pół do 8-mej wieczorem. Członkowie Towarzystwa mają w myśl statutu prawo wolnego wstępu i nabywania dwóch biletów po połowie ceny.

— **Ruch pociągów** na przestrzeni ze Stryja do Chyrowa, wstrzymany w skutek zasp śnieżnych, otwarty został z dniem 14 b. m.

— **Odczyt ks. Stanisława Załęskiego** „O Masoneryi w Polsce, według źródeł zupełnie masońskich“, odbędzie się dnia 24 i 25 w sali ratuszowej. Bilety sprzedaje księgarnia pp. Seyfartha & Czajkowskiego. Początek o godzinie wpół do 8.

— **Odczyt.** Dnia 17 b. m., w piątek, odbędzie się w Czytelni dla kobiet odczyt dr. Jendla „O hipnotyzmie ze stanowiska wiedzy“.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się w sobotę, dnia 18 b. m., wieczorek humorystyczny. Początek o godzinie w pół do 8 wieczór. Lista otwarta. Bilety wydawane będą w sobotę do godz. 4 po południu.

(m) **Archiwum map** zostanie w najbliższej przyszłości zbudowane na gruntach, należących do powiatowej dyrekcyi skarbowej, od strony ulicy Łyczakowskiej, która po zniesieniu muru, okalającego t. zw. komorę celną, zostanie znacznie rozszerzoną. Budowę objęli pp. Bauer i Markel, a ma być ona wykończoną najdalej do listopada 1889.

(m) **Subkomitet teatralny,** po zbadaniu kwestyi, na którym placu i w której części miasta wznieść nowy gmach teatralny, uchwalił przedłożyć pełnemu komitetowi, zastanawiającemu się nad sprawą budowy nowego przybytku muz, wniosek iż gmach teatralny zbudować należy na wylocie wałów hetmańskich, przed placem Gołuchowskich, naprzeciw trzypiętrowych kamienic pp. Kirschnera i Viebiega.

= **Świętokradztwo.** Dziś rano kościelny kościoła św. Łazarza znalazł okienko kruchty wyłamane. Po otworzeniu drzwi spostrzegł, że niewiadomi złoczyńcy rozbili wewnętrzne, do kościoła prowadzące drzwi żelaznemi drągami, które wykradli pierwej z miejscowej zamkniętej komórki, a zabrawszy blaszaną puszkę z drobnemi pieniędzmi, oraz wartościowe sprzęty kościelne, wyszli tą samą drogą i wydostali się na ulicę, przelazłszy przez mur ogrodowy od strony cytadeli.

= **Policya aresztowała** wczoraj na dworcu kolei 16-letniego Josla Hopmajera, w chwili, gdy przybył pociągiem czerniowieckim, ponieważ krewny Hopmajera doniósł z Botuszan telegraficznie, że tenże skradł mu 250 franków, udając się do Ameryki. Przytrzymanego, u którego zakwestyonowano kwotę 104 złr., z tej kradzieży pochodzącą, oddano do sądu krajowego karnego.

= **Wypadek.** Wczoraj wieczór woźnica miejski, Fedko Guła, z Hryniowa, najechał latarnię miejską na ulicy Stryjskiej, skutkiem czego stłukła się lampa, a rozlana paląca się nafta wznieciła ogień na całym słupie latarniowym. Ogień został przez komisarza Leńkowskiego ugaszony.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 16 b. m., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr o zmiennym kierunku od SE-do SW, niebo przeważnie zamglone, średnia temperatura doby około 0°C, powietrze wilgotne i niespokojne, opad mierny.

Srednia temperatura ubiegłej doby była —1.9°C, najniższa temperatura była dziś nad ranem i wynosiła —3·9°C., najwyższa była —0.2°C.

Opad śniegu wynosił 0·3 mm.

Stan barometru zredukowany na poziom morza był dziś o godzinie 9 rano 765·4 mm.

— **Do Rady powiatowej** ropczyckiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy gmin miejskich wybrany został dr. Gustaw Ujejski, adwokat krajowy, zaś z grupy większych posiadłości p. Saturnin Skrzeczyński, właściciel dóbr.

— **Na budowę kościoła w Kochawinie** złożył w Administracyi *Gaz. Lwowskiej*, prof. Józef Wójcik ze Lwowa, polecając się z rodziną i nadal opiece N. M. P., kwotę 5 zł.

— **Zagadkowa zbrodnia** spełnioną została w lesie, należącym do wsi Przyłęki, w pow. kolbuszowskim. Niejaki Rafał Grojer, wracając z Mielca do Kolbuszowy, napotkał we wspomnianym lesie izraelitkę Mirlę Singer z Biesiadki, okrwawioną i w stanie nieprzytomnym, którą odwiózł do Przyłęki, gdzie rannej udzielono pierwszej pomocy. Sprawca tej zbrodni, który zadał Mirli Singer pięć ciężkich ran w głowę, został przez żandarmeryę wyśledzony i ujęty, pobudki jednak jego czynu nie są dotąd wiadome.

— **Zmarły w Paryżu literat polski** Ignacy Marczewski, znany pod pseudonimem Gustawa Meinerta, oddawał się przeważnie literaturze historycznej, czyniąc skrzętne poszukiwania w bogatych zbiorach paryskich, mianowicie rządowych. W dodatku do naszej *Gazety*, „Przewodniku naukowo-literackim“, ś. p. Marczewski w r. 1885 ogłosił bardzo poważną pracę podług źródeł francuskich „Wyniesienie na tron Stanisława Augusta“, zaś w roku następnym szereg artykułów „Legioniści polscy w Saint Domingo“. Przedwczesna śmierć przerwała pasmo tego pracowitego i użytecznego żywota.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: Na jednej z wysp Adryatyku zakończył życie w młodzieńczym wieku Ludwik hr. Rey, syn ś. p. Stanisława i Wiktoryi z Głogowskich; w Warszawie sędziwy a wielce zasłużony pedagog, ś. p. Augustyn Szmurło, b. inspektor gimnazyum II w Warszawie, oraz b. nauczyciel języków klasycznych. Znakomity znawca greczyzny, zabrał się ś. p. Szmurło już po usunięciu się od czynności nauczycielskich do przekładu „Iliady“ Homera i pomnikowe to dzieło wydał właśnie przed dwoma laty.

— **Odkrycia archeologiczne** ciągle odbywają się w Rzymie, zajmując gorączkowo świat uczonych. Niedawno odkryto w ruinach staro rzymskiego pałacu, pod kościołem Apostołów Pawła i Jana, ścienne malowidła z IV. stulecia, przedstawiające sceny z życia chrześcian i martyologii. Po dokładnem zbadaniu tych malowideł nasuwa się przypuszczenie, że to muszą być epizody z życia świętych Apostołów. Na ulicy Cavour znaleziono w fundamentach płaskorzeźbę w marmurze, przedstawiającą porwanie Heleny; koło kościoła San Martino ai Monti, bardzo starą rzeźbę. Napisy lapidarne odkryte zostały w starym grobowcu, między bramą Pinciana i bramą Salaria, wraz z resztą starego kalendarza. Nareszcie wyjęto z głębi Tybru w pobliżu wybrzeża Marmorata kamień, poświęcony pretorowi rzymskiemu, i jeszcze kilka pomników; co świadczy, że mania stawiania pomników nie jest objawem czasów dzisiejszych.

— **Ciekawy wynalazek.** Chemik jeden zrobił pewne odkrycie, bardzo pożyteczne dla ludzi, chcących uchodzić za możniejszych, niż są w istocie i pragnących próżność swoją zadowolnić. Odkrycie to polega na pastylkach, które się zapalają jak trociczki, wydając woń w całym apartamencie... rozmaitych najwykwintniejszych potraw, na przykład: zupy żółwiowej, szterletu po rossyjsku, bażanta z truflami i leguminy ananasowej. Trociczki zapalają się wtedy, gdy zaraz po obiedzie spodziewani są goście.

— **Nowy wybryk mody.** Na ostatnim balu w ratuszu paryskim zwróciła powszechną uwagę nowa ozdoba tualetowa pani Delpart, jednej z największych elegantek kolonii angielskiej. Na kwiatach, zdobiących stanik elegantki, jaśniał błyszczący, mieniący się różnemi barwami, żywy chrząszcz, który swobodnie spacerował sobie po woniejących kwiatach. Przytwierdzony on był do cieniutkiego złotego łańcuszka, zaopatrzonego w szpilkę, wpiętą do stanika. Pani Delpart objaśniła ciekawych, iż chrząszcz sprowadzony został z Meksyku i pochodzi z gatunku chrząszczów egipskich, które jakoby mogły żyć przez lat 60 bez pożywienia, karmiąc się powietrzem i wonią kwiatów. Nowy ten wybryk mody został podobno z entuzyazmem powitany przez Paryżanki.

— **Teatr głuchoniemych.** W Petersburgu zawiązało się towarzystwo głuchoniemych, na wzór takiegoż towarzystwa w Sztokholmie, dzięki staraniom p. T. A. Buchmeiera. W każdą niedzielę liczne grono głuchoniemych zbiera się celem wzajemnej pomocy materyalnej i umysłowej. Z grona tego wydzieliło się kółko amatorów sztuki dramatycznej i urządziwszy teatr amatorski, w początku przedstawiało wodewile i wogóle sztuki lekkiej treści. Obecnie artyści amatorowie posunęli się znacznie dalej. W tych dniach przedstawionem było przez nich „Wesele“ Gogola. Niewielka sala „Zebrania“; rozszerzona przy pomocy sąsiednich pokoi, przybrana skromnie, przepełniona była mnóstwem głuchoniemych widzów. Naturalnie, że sztuka odegraną została na migi. Cichość była zupełną i trzeba było widzieć uwagę patrzących, śledzących z entuzyazmem przebiegu znakomitej komedyi a w ustępach wesołych, wybuchających homerycznym śmiechem.

— **Konfiskata historyi Turcyi.** Publiczność uczona i literacka w Konstantynopolu oddawna już oczekiwała z wielką niecierpliwością pojawienia się nowej historyi Turcyi spisanej przez Kemal baszę, używającego reputacyi wolnomyślnego muzułmanina. Kemal basza, dawny członek „Młodej Turcyi“, prześladowany i wypędzony z kraju przez Ali baszę a ułaskawiony przez obecnego sułtana, który go uczynił gubernatorem Archipelagu, jest także autorem ludowego dramatu „Vaton“ (ojczyzna) przedstawianego wiele razy w Stambule podczas ostatniej wojny. Dzięki szacownym odkryciom poczynionym w rozlicznych bibliotekach, Kemal basza miał ogłosić w pierwszym tomie swego dzieła wiele dokumentów nigdzie dotąd nie drukowanych i bardzo ciekawych. Tymczasem temi dniami przyszła wiadomość, że władze wzbraniają sprzedaży tego dzieła, którego cała edycya skonfiskowaną została, ponieważ cenzura dostrzegła wiele ustępów, w których najwyraźniej przebija idea rewolucyjnego liberalizmu.

— **Angielskie spadki.** Minister skarbu W. Brytanii Goschen, ogłosił statystykę spadków po zmarłych w r. 1887 w Anglii obywatelach. Najmajętniejszymi są fabrykanci w Yorkshire i Lancashire; niektórzy z nich zostawili po 13 mil. marek. Uczonym powodzi się znacznie gorzej: jeszcze najlepiej stoją juryści, z których jeden zostawił 3 miliony. Następują potem duchowni i lekarze z których najmajętniejszy zostawił półtora miliona a przy samym końcu figurują, podobnie jak u nas, literaci i artyści. Dwaj dyplomaci posiadali 110.000 i 640.000 marek. Dżokiej Fred Archer miał 1,320.000 marek a inny George Frodham 400.000 marek.

— **Wybuch.** Według depeszy z Nowego Jorku, dnia 10 b. m. w Pensylwanii eksplodowała prochownia, zawierająca 400 centnarów prochu. Wstrząśnienie dało się uczuć w odległości dwudziestu mil angielskich. Wiele domów runęło. Wszystkie szyby w okolicy wybite. Kilkadziesiąt osób jest zabitych i rannych.

— **Najmłodsza babka.** W Delaware, w Stanie Ohio, murzynka, Klarysa Jackson, która ma dzisiaj lat 25, wyszła za mąż, mając lat 11, a w 12 roku życia wydała na świat córkę Ta ostatnia poszła za przykładem matki swojej i skończywszy zaledwie lat 12 poślubiła niejakiego p. Hawkins. Niedawno młodziutka mężatka, licząca lat 13, została matką, a temsamem 25-letnia pani Jackson babką.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GŁOSY PUBLICZNE.

Zarząd stowarzyszenia wzaj. pom. artystów sceny polskiej we Lwowie składa niniejszem w imieniu swojem i wszystkich członków stowarzyszenia najszczersze podziękowanie całemu komitetowi, który raczył się łaskawie zająć urządzeniem reduty w dniu 2 lutego b. r. na korzyść tegoż stowarzyszenia. Zarazem poczuwa się do miłego obowiązku złożenia serdecznej podzięki szanownym redakcyom wszystkich dzienników miejscowych za okazaną życzliwość i poparcie usiłowań szan. komitetu; dalej szan. publiczności za liczne zgromadzenie się na reducie, p. Władysławowi Barączowi, dyrektorowi teatru i pani Celinie z Dobrzańskich Kulczyckiej, za bezinteresowne odstąpienie sali teatralnej na tenże wieczór, szan. dyrekcyi towarzystwa gazowego we Lwowie za opust 50 pr. ceny gazu — a w szczególności pp.: Adolfowi Abrahamowiczowi, Sewerynowi Augustynowiczowi, Leopoldowi Baczewskiemu, Stanisławowi Błotnickiemu, Zyg. Frylingowi, Zygm. Gieszkowskiemu, Marcelemu Harasimowiczowi, Z. Jasińskiemu, Br. Leszczyńskiemu, Aleksandrowi Milskiemu, Stefanowi Niemojowskiemu, Stanisławowi Pepłowskiemu, Karolowi Podlewskiemu, Rossowskiemu, dr. Henr. Szydłowskiemu, Kaz. Skrzyńskiemu, Erazmowi Swierczewskiemu, Romanowi Teodorowiczowi i Zawiejskiemu, którzy szczególniejszem zajęciem się sprawą reduty w znacznej części przyczynili się do tak świetnego rezultatu, jaki stowarzyszenie z tejże osiągnęło, albowiem cyfra ogólnego dochodu wyniosła 3282 zł. 70 ct., z czego po odtrąceniu wydatków 1121 zł. 36 ct., pozostała kwota jako czysty dochód 2161 zł. 34 ct.

Lucyan Kwieciński, Władysław Woleński, Adolf Walewski, Władysław Łomiński.

Sekretarz: *Franciszek Wysocki.*

GOSPODARSTWO I HANDEL

Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego ogłasza, iż krajowe koleje przyznały członkom Towarzystwa, jadącym na Walne Zgromadzenia następujące obniżenia:

a) Kolej Karola Ludwika bilety II i III klasy pociagów zwykłych (nie pospiesznych) o 33⅓ prc., — (na czas od 1 do 15 marca b. r. włącznie) a to w ten sposób, iż jadący II klasą zakupują bilet I klasy, a jadący III klasą pół biletu I klasy, który służy im już następnie do bezpłatnego powrotu; przeto przy wysiadaniu we Lwowie bilet oddawany być nie ma, i tylko z powrotem przedłożyć go należy do odstemplowania.

b) Kolej Czerniowiecka bilety II i III klasy o 33⅓ prc., (na czas od 1 do 10 marca włącznie) — a mianowicie: dla jadących II klasą z dozwoleniem użycia pociągów pospiesznych — dla jadących zaś III klasą, z wykluczeniem pociągów pospiesznych.

c) Kolej państwowa zaś na swych liniach, a mianowicie: Tarnów-Leluchów — Zwardoń-Chyrów-Stryj — Stanisławów - Stryj - Lwów i Husiatyn - Stanisławów (na czas od 1 do 10 marca b. r. włącznie) obniżenie następujące: jadący II klasą kupią bilet III klasy, jadący III klasą pół biletu II klasy.

d) Kolej I. Węgiersko-galicyjska (dla linii Łupków - Przemyśl) przyznała zniżenie 25 proc. dla biletów II i III klasy przy użyciu pociągów osobowych (na czas od dnia 1 do 10 marca b. r.)

Na kartach legitymacyjnych mają członkowie Towarzystwa położyć także własnoręczne swe podpisy.

Produkcya nafty w Galicyi. W roczniku statystycznym Ministerstwa rolnictwa znajdujemy szereg dat, odnoszących się do wydobywania petroleum w kopalniach galicyjskich. Przy produkcyi oleju ziemnego było zajętych w roku zeszłym 2790 mężczyzn, 71 kobiet, 53 młodocianych robotników i 3 dzieci, ogółem 2917 robotników, którzy wydobyli 425.387 centnarów metrycznych oleju ziemnego w wartości 1,681.207 zł., przyjmując cenę przeciętną 3 zł. 90 cnt. za centnar metryczny. Z cyfr tych przypada na powiat jasielski 1689 robotników (1572 mężczyzn, 61 kobiet, 53 młodocianych robotników i 3 dzieci) i 139.065 centn. metr. produkcyi, (czyli 32.3 pr. ogólnej produkcyi) wartości 619.154 zł.. czyli 36.8 pr. ogólnej wartości przy cenie przeciętnej 4 zł. 45 ct.; na obwód drohobycki 504 robotników (494 mężczyzn i 10 kobiet) i 42.814 centn. metr. produkcyi, czyli 9·9 pr. ogólnej produkcyi wartości 158.936 zł., czyli 9·5 pr. po cenie przeciętnej 3 zł. 71 ct., za centn. metr.; wreszcie na obwód stanisławowski 714 robotników i 249.168 cetn. metr., czyli 57·8 pr. w wartości 903.147 złr., czyli 53·7 pr. po cenie przeciętnej 3 zł. 62 ct.

Przy produkcyi wosku ziemnego było zajętych 6.358 mężczyzn, 453 kobiet, 240 młodocianych robotników i 20 dzieci, ogółem 7071 robotników, którzy wyprodukowali 94.963 c. m. wosku ziemnego w ogólnej wartości 2,409.789 zł. przy cenie przeciętnej 25 zł. 37 ct. za centnar metr. Na powiat drohobycki przypada 6872 robotników, czyli 97·2 pr. ogólnej liczby, (mianowicie 6194 mężczyzn, 553 kobiet, 205 młodocianych robotników i 20 dzieci) i 92.763 c. m., czyli 97·7 pr. ogólnej produkcyi, w wartości 2,379.489 zł., czyli 98·8 pr. ogólnej wartości przy cenie przeciętnej 25 zł. 65 ct. za cent. metr. Na obwód stanisławowski przypada 199 robotników, czyli 2·8 pr. ogólnej liczby (164 mężczyzn i 35 młodocianych robotników) i 2900 m. c. produkcyi, czyli 2·3 pr. ogólnej produkcyi), w wartości 30.300 zł., czyli 1·2 pr. przy cenie przeciętnej 13 zł. 77 ct. za c. m. Znaczna różnica w cenie tem się tłómaczy, iż w tym obwodzie mógł być produkowanym tylko pośledniejszy towar.

Rurociąg dla przewozu ropy z Baku do brzegów Czarnego Morza.

Jak wiadomo, rossyjski rząd udzielił już koncesyę na budowę rurociągu (pipeline) z Baku do brzegów Czarnego Morza dla przewozu kaukaskiej ropy (oleju skalnego). Przedsiębiorstwo, któremu koncesya udzieloną została, składa się z francuskich, belgijskich i rossyjskich firm bankowych i przemysłowych. Na czele takowych stoi firma Vitali i spół.; rury żelazne dostarczą Chaudoir i spół. w Petersburgu, walcownie w Briansk - Jekaterinosławiu i dom paryski Laveissiere i spł., zaś maszyny stacyjne Cockerill w Seraing.

Wedle kosztorysu, koszta budowy 900 kilometrów długiego rurociągu o rurach 225 milimetrów średnicy, wynoszą 50 milionów franków. Rurociąg będzie w stanie przeprowadzić w roku 1,280.000 ton ropy czyli 8,530.000 baryłek amerykańskich; koszta transportu obliczono na 10 kopijek za 1 pud = 16·38 klg. czyli 1 zł. za 100 klg. Ropa przeprowadzona tym rurociągiem, będzie przerabianą w destylarniach nafty, które zostaną nad brzegami Czarnego Morza wybudowane.

Koncesya udzieloną została na lat 60, państwo atoli zastrzegło sobie prawo objęcia w posiadanie rurociągu po latach dwudziestu, a to na zasadzie pięćprocentowej kapitalizacyi, w ostatnich, objęcie w posiadanie poprzedzających latach, osiągniętego przeciętnego czystego zysku. Natomiast podczas pierwszych 10 lat koncesyi, rząd zobowiązał się nie udzielić żadnemu innemu przedsiębiorstwu koncesyi na drugi rurociąg.

Wiadomość ta, zaczerpnięta z bardzo pewnego źródła, dla galicyjskich producentów naftowych jest wielkiej wagi. Niejednokrotnie wychodziła na jaw kwestya rurociągu z Baku do Czarnego Morza i zaniepokajała producentów naftowych; łudzono się niewykonalnością projektu; nawet sam rząd rossyjski, na przedstawienia Nobla i innych kaukaskich właścicieli destylarń nie zdawał się być skłonnym do udzielenia koncesyi. Kolej zakaspijska, której tak się obawiano, nie wpłynęła na ceny targowe nafty. Za to z całą forsą będzie się starało konsorcyum rurociągu, mając do dyspozycyi zniżkę bardzo wielką na cenie surowca, przy znacznie tańszym transporcie stanąć do konkurencyi, która przemysłowi galicyjskiemu może ciężką zadać ranę.

— **Sprzedaż tytoniu.** Z wykazu urzędowego pokazuje się, iż w pierwszych dziewięciu miesiącach roku 1887 sprzedano w krajach reprezentowanych w Radzie państwa fabrykatów tytoniowych i cygar ogółem za sumę 57,696.838 zł. Sprzedaż tedy podniosła się w porównaniu z takim samym okresem roku poprzedniego o 1,684.427 zł., czyli 3 pr. Konsumcya tytoniu zmniejszyła się o 30.930 klg., a tytoniu do fajek sprzedano o 224.452 klgr. mniej niż 1886 r.

** **Targ zbożowy.** *) Dnia 16 lutego 1888 r.

Lwów, pszenica 6·25 do 6·90, żyto 4·50 do 4·90, jęczmień browarny 4·— do 5·50, owies 4·60 do 4.90, groch 4·— do 9 50; wyka 4·— do 4·60, rzepak 9·20 do 10·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 28·— do 42·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·— do 6·70, żyto 4·25 do 4·50, jęczmień browarny 4·— do 5·—, owies 4·30, do 4·60. groch 4·— do 9·—, wyka 3·85 do 4·50, rzepak 9·— do 10·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 30·— do 44·—, koniczyna biała 25·— do 40·— koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·— do 6·50 żyto 4·— do 4·45, jęczmień 3·75 do 4·20. owies 4·— do 4·30, groch 4·— do 9·—, wyka 3·75 do 4·35, rzepak n. 9·— do 9·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 24·— do 40·—, koniczyna biała 30·— do 45·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 6·20 do 6·75, żyto 4·25 do 4·70, jęczmień 4·30 do 5·65, owies 3·50 do 3·85, groch 4·— do 9·50, wyka 4·10 do 4·80, rzepak 10·— do 10·50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 20·— do 38·—, koniczyna biała 33·— do 46·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 15·— do 55·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Okowita gotowa za 10·000 litrów prc. loco Lwów 25·— do 25·50 zł.

Usposobienie spokojniejsze. Koniczyny z trudnością znajdują odbiorcę po niższych cenach.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przybędzie w ciągu przyszłego tygodnia z Pesztu na dni kilka do Wiednia, poczem uda się ponownie do Budapesztu, ewentualnie do Gödöllö.

W apartamentach Najd. Arcyksiężniczki Waleryi odbył się przedwczoraj bal, na który przybyli Najj. Państwo, Najd. Cesarzewiczowstwo, Arcyksiążęta Leopold i Franciszek Salwator, Arcyksiężna Klotylda, Arcyksiężniki Dorota i Małgorzata Klementyna, wreszcie książę Filip Koburg z małżonką i liczne grono pań i panów z arystokracyi.

Dzienniki donoszą, iż komisya Koła polskiego dla projektu ustawy o podatku spirytusowym wybrała dwóch sprawozdawców, mianowicie: dr. Rutowskiego dla części przedłożenia rządowego, odnoszącej się ściśle do nowego opodatkowania, zaś p. Abrahamowicza dla propinacyi, którą odnośny projekt ustawy pośrednio i bezpośrednio dotyka.

Z San-Remo nadchodzą ciągle pomyślne w ogóle wiadomości o stanie zdrowia cesarzewicza niemieckiego. Rana goi się prawidłowo, przyczem dostojny pacient nie uczuwa żadnych boleści.

Wedle *Nat. Ztg.*, dr. Mackenzie ogłosi niebawem w berlińskim dzienniku urzędowym swą opinię, w której oświadczy, iż musiał podpisać w listopadzie dyagnozę o raku, albowiem wszystkie symptomaty przemawiały za tem, iż książę cierpi na raka, w osobnej jednak opinii wyraźnie zaznaczył; iż wprawdzie cały proces choroby wskazuje na to, iż choroba jest rakiem, nie można jednak było wydać ostatecznego orzeczenia bez mikroskopijnego zbadania. Takie zaś zbadanie było wówczas, niestety, niemożliwem. Obecnie jednak ma on to silne przekonanie, iż niema się tu do czynienia z rakiem.

Cesarz Wilhelm sankcyopował już uchwaloną przez parlament nową ustawę wojskową.

Konwent seniorów parlamentu niemieckiego wziął dn. 14 b. m. pod rozwagę kwestyę, czy obecna sesya parlamentu nie mogłaby być zamkniętą najpóźniej 20 b. m.

Paryski *Temps* donosi w depeszy z Petersburga, iż car przyjmował niedawno margrabiego Wielopolskiego i marszałków szlachty, a posłuchanie to zostawało w związku z ważnemi reformami administracyjnemi w Królestwie Polskiem.

Wedle depeszy do *Polit. Corresp.*, senat rossyjski rozporządził wytoczenie procesu 53 pastorom ewangelickim w prowincyach nadbałtyckich, a to z powodu, iż mieli rzekomo nakłaniać tych mieszkańców, którzy przyjęli prawosławie, do powrotu do wyznania ewangelickiego.

Z kół watykańskich piszą do *Pol. Corr.*; Wręczenie telegramu gratulacyjnego cara Aleksandra III Papieżowi, tudzież odpowiedź Ojca św. na ten telegram nastąpiła za pośrednictwem francuskiej ambasady przy Stolicy św.

Wiadomość, iż dnia 3-go marca, t. j. w dniu rocznicy koronacyi Papieża, odbędzie się papieski konsystorz, na którym nadaną będzie godność kardynalska kilku książętom Kościoła, uważają za nieprawdziwą. Najbliższy konsystorz nie odbędzie się wcześniej, jak około Wielkiej Nocy, a jeżeli w dziennikach wymieniano już różnych kandydatów do purpury, to należy stwierdzić, iż Ojciec św. w tym kierunku nie powziął żadnych postanowień i nie złożył żadnych oświadczeń.

Rząd serbski miał otrzymać z Konstantynopola szczegółowe informacye o prowadzonej ztamtąd na wielkie rozmiary agitacyi anti-dynastycznej przez znanego przewódcę rokoszu z roku 1883, Pasicza, którego król Milan, wydając niedawno ogólną amnestyę, odsądził od prawa łaski.

Pol. Corr. donosi, iż nietylko około Erzerum, ale także i około Adryanopola postanowiła Porta wzmocnić znacznie fortyfikacye. Prace odnośne rozpoczęto już przed kilkoma tygodniami. W Adryanopolu jest już pięć fortów gotowych, których uzbrojenie temi dniami będzie już uskutecznionem.

Nowa ustawa wojskowa, obowiązująca ludność muzułmańską do służby wojskowej aż do 60 roku życia. będzie także wkrótce wprowadzoną w życie, czemu dotychczas kłopoty finansowe Porty stały głównie na przeszkodzie.

We Francyi rozpoczęły wszystkie stronnictwa kampanię dziennikarską, otwarcie nieprzyjazną Włochom. P. Cassagnac ogłosił list do księcia Hieronima Napoleona, w którym oświadcza, że jakkolwiek zawsze przeciw księciu był w opozycyi, nigdy jednak nie wątpił o jego patryotyzmie. W imię tego patryotyzmu wzywa księcia, ażeby rozkazał swemu synowi opuścić służbę w armii włoskiej. „Czyliż może — mówi Cassagnac — jeden z Napoleonów pozostawać dłużej w armii, która otwarcie organizuje się przeciw Francyi, w armii, która stoi na żołdzie Niemiec, a jak wynika z ogłoszonego świeżo traktatu, postawioną będzie na granicy Francyi, ażeby jej zagrażać lub ją najechać? W chwili, w której Włochy zawierają sojusz z najokrutniejszym nieprzyjacielem Francyi i rozwijają sztandar włoski przeciwko swoim dobroczyńcom, nie może przecie syn jednego z Napoleonów obracać ostrza szpady swojej przeciw sercu własnej ojczyzny.“

We francuskiej Izbie deputowanych, miał ks. biskup Freppel powtórnie mowę o stosunku Francyi do Niemiec, w której podnosił, że armia francuska może śmiało podjąć walkę z każdą armią kontynentalna. Mowca twierdził, że nawet w r. 1870 klęski francuskie były skutkiem tylko przypadku i powoływał się na świadectwo samego Bismarcka, cytując niemieckie wyrażenie, *lauter Zufall.* W końcu wyraził przekonanie, że po odebraniu przez Francyę Alzacyi i Lotaryngii za jakąś inną kompensatę, zmienią się uczucia Francuzów dla Niemiec na przyjaźniejsze. Do rozwiązania takiego przyjść musi siłą faktów i logiki wypadków historycznych.

Polit. Corr. otrzymuje z Rzymu następującą notatkę o sytuacyi:

Wywody lorda Salisbury'ego w Izbie wyższej sprawiły w kołach włoskich jak najlepsze wrażenie. Podnoszą to mianowicie z zadowoleniem, że w mowie swojej kładł pierwszy angielski minister nacisk na fakt jednomyślności w zapatrywaniach angielskich, austro-węgierskich i włoskich, a to głównie w uwzględnieniu znajdujących się na porządku dziennym kwestyj wschodnich. Z równem zadowoleniem przyjęto i oświadczenia Salisbury'ego o harmonii interesów państw wymienionych, co przedstawia się jako cenna manifestacya usiłowań, skierowanych do utrzymania pokojn.

Riforma zabrała głos po raz drugi z okazyi mowy francuskiego ministra spraw zagranicznych, p. Flourensa, ażeby skonstatować, że uniosła się pierwszem wrażeniem. Ale — dodaje — przekonywamy się, że i urzędowe depesze podają streszczenie mowy w Briançon zupełnie w tem samem brzmieniu, jak ją podały prywatne, któreśmy poczytywać chcieli za niedokładne. W dalszym ciągu pisze *Riforma*: „Można pojąć nieprzyzwoity ton prasy francuskiej przeciw Włochom, ale że i p. Flourens, którego dotychczas znano jako prawdziwie szlachetny i podniosły umysł, staje w jednym szeregu z tą prasą, to prawie trudne do pojęcia. Jeżeli wszakże mowę, którą znamy w streszczeniu, wygłosił rzeczywiście, w takim razie rzeez jasna, iż rząd francuski nietylko nie stara się uśmierzać namiętności narodowych, ale przeciwnie usiłuje je podżegać.“

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 lutego. (*Tel. pryw.*) Najdost. Cesarzewiczowstwo wrócili wczoraj w południe do Wiednia.

Kraków, 16 lutego. (*Tel. pr.*) Przybył tutaj Najdost. Arcyksiążę Rainer dla inspekcyi obrony krajowej; ztąd uda się do Lwowa i wróci 18-go b. m. do Wiednia.

Peszt, 16 lutego. (*Tel. pr.*) *Pester Lloyd* oświadcza na podstawie zupełnie autentycznych informacyj, że w ostatnich czasach nie zaszło nic takiego, coby powodowało pogorszenie sytuacyi.

Berlin, 16 lutego. Ks. Bismarck napomknął przy wczorajszym parlamentarnym obiedzie o nadziei utrzymania pokoju, nie dał jednak żadnych wyjaśnień, któreby miały głębsze polityczne znaczenie. Zauważył tylko, jak donosi *Post*, że stosunki prasowe w Rossyi są wyjątkowe. Rząd inspiruje tylko dwa lub trzy dzienniki, zaś reszta ton nadających dzienników idzie za skinieniem protektorów.

San Remo, 16 lutego. Biuletyn wydany o 10 godzinie 35 minut przed południem stwierdza, iż stan zdrowia cesarzewicza niemieckiego nie zmienił się od przedwczoraj. Sen przerywany był niekiedy bolem głowy. Dr. Mackenzie nie odjeżdża jeszcze. Oczekują tu eskadry angielskiej.

San Remo, 16 lutego. (*Tel. pr.*) Według urzędowego sprawozdania, jakie dr. Mackenzie opracował, nie ma dotychczas ani klinicznego, ani mikroskopijnego dowodu, że cierpienie niemieckiego następcy tronu jest rakiem. Dr. Mackenzie powołuje się na kilkakrotne badania profesora Virchowa, który w wyrzucanych przez cesarzewicza cząstkach nigdy nie mógł wykryć śladu tworu rakowego. Dr. Mackenzie oświadcza, że cierpienie jest głęboko tkwiącem zapaleniem krtani, połączonem z *perichondritis*. Publikacya tego sprawozdania ma nastąpić w urzędowym *Reichsanzeiger* i jest w związku z wieściami, jakoby rząd niemiecki przygotowywał projekt ustawy o regencyi, według którego następca byłby chwilowo albo stale od panowania wykluczony.

Rzym, 16 lutego. Pogłoska, o nastąpić mającem odwołaniu wojsk afrykańskich lub części tychże, została urzędownie zaprzeczoną.

Paryż, 16 lutego. Flourens przybył wczoraj do Gap, gdzie zgromadzili się bardzo licznie stronnicy przeciwnego kandydata Tuzière. Przy opuszczaniu dworca kolejowego był Flourens świadkiem demonstracyi na rzecz Tuzière'a.

Gap, 16 lutego. Na zgromadzeniu wyborczem stwierdził w swej przemowie Flourens, iż wszystkie sąsiednie państwa dokonują potężnej koncentracyi sił zbrojnych, jest więc to dla Francyi przykładem reform. jakie przeprowadzić się powinno. Pierwszą reformą jest organizacya wojskowa.

Dublin, 16 lutego. Deputowany parnelista Pyne został z powodu mowy podburzającej skazany na trzymiesięczne więzienie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 lutego 1888, godzina 1 min. 50. Alp. Tow. górn. 29·75, Węg. akcye kredyt. 271·50, Akcye anglo-anstr. 100·75, Akcye banku Union 190·50. Akcye kolei Karola Ludwika 192·50. Akcye kolei północnej 247·— Akcye kolei południowej 80·50, Akcye kolei Alföld 173·—. Akcye kolei Elżbiety 215·60 Akcye kolei lwowsko - czerniowieckiej 208·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 152·50 Wiedeńskie losy 128·50. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·50, Losy regulacyi Cisy 122·75, Losy tureckie —·—, 4 prc. węgierska renta złota 96·85, Akcye związkowego banku 82·50, akcye banku obrotowego —·—, akcye kolei państwowej —·—, rubel papierowy 1·08·—, węgierskie losy 119·25, marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·—, akcye tytoniowe —·—, akcye banku dla krajów koronnych 205 50. Usposobienie leniwe.

Wiedeń, 15 lutego 1888, godzina 5 m. 30. Akcye kredytowe 269·—, Anglo-austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 192·—, Południowa —·—, renta papierowa 77.90, galicyj. listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 —·—, Napoleondor 10·03·1/2, rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 16 lutego 1888, godzina 10 m. 30. Akcye kredytowe 269·20, anglo-austr. —.—, Unionbank 190·—, kolej Karola Ludwika 191·75, Południowa 80·26, renta papierowa —·— 5 pr. gal. hip. listy zastawne 99·— gal. obl. indemn. —·—, do —·—, 4 1/2 pr. listy zastawne banku krajowego 90·75, —— pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —.—, Napoleondor 10·03·1/2, rubel papierowy —·—. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 15 lutego 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —.— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— złr., okowita per 10·000 litr procent 27·— do 27·12 zł., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—, spirytus —·—, kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·16 do 7·17 zł. Berlin: Pszenica żółta (na styczeń) 163·— do —·—, żyto —·— m. spirytus 98·20, rzepakowy olej —·—. Paryż: mąka 52·25 kilog. —·—. olej rzepakowy —·— fr. spirytus —·— —·—.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

W TEATRZE hr. SKARBKA

We środę dnia 16 lutego 1888
Po raz trzeci

NANON

Operetka w 3 trzech F. Zella. Muzyka Ryszarda Gené'ego.

Nowe kostjumy Nowe dekoracje.

O S O B Y:

Król Ludwik XIV	pan Zboiński
Pani de Maintenon	panna Niesiołowska
Markiz d'Aubigné, jej kuzyn	pan Laskowski
Ninon de l'Enclos	pani Radwan
Pani de Frontenac) przyjaciółki	pani Michlewiczowa
Hrabina Hulieres) Ninon	panna Weigel
Markiz de Marsillac, intendent królewskich teatrów	pan Myszkowski
Hektor, wicehrabia de Marsillac, jego kuzyn	pan Skalski
Abbé la Platre	pan Gasiński
Nanon Patin, oberżystka „pod złotem jagnięciem“	pani Zimajer
Mathieu)	pan Pietraszewski
Bertrand)	pan Pasterski
Jerome)	pan Święcki
Pierre) jej krewni	pani Kasprowiczowa
Jean)	pan Nowiński
Therese)	panna Nowicka
Lisette)	panna Malczewska
Marion)	panna Borodziej
Pani de Fulbert	pani Łomińska
Panna d' Armenonville	panna Rutkowska
Gaston, paź Ninon	panna Babińska
Bombardini, tambor-major	pan Piasecki
Notaryusz	pan Chudkowski
Guillaume) dobosze	panna W. Wilkus
François)	panna Hendrich
Isidore) fajfry	panna Trompeteur
Jérome)	panna Fiedler
Sierżant	pan Łomiński
Perotte, służący Ninon	pan Gamski
Babtiste, służący pani de Maintenon	pan Starzewski
Jaqueline, kelnerka u Nanon	panna Zinu
Naczelnik straży	pan Senowski

Goście weselni, oficerowie, panowie i panie dworu, żołnierze i t. d. i t. d. – Rzecz dzieje się w Paryżu około roku 168..

Początek o godz. 7mej wieczorem.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mięszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec głównylwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg, osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy

Ze Stanisławowa do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mięszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze, o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 04 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min 30 rano pociąg osobowy

Do Stanisławowa ze Lwowa o g. 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg mieszany.

C. k. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go stycznia 1888
Zegar peszteński

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Lwowa:

Godz. 8 min. 39 przed połudn., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połudn., osobowy pociąg ze Zwardonia, i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud., osobowy pociąg Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min 58 przed połud. osobowy pociąg do Husiatyna.

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, i Zwardonia.

Godz. 6 min. 54 do Husiatyna.

Przychodzą do Ławocznego:

godz. 11 min. 18 przed połudn. ze Lwowa i Chyrowa pociąg mięszany

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

Nadesłane.

We wszystkich chorobach gdzie funkcya trawienia została zwichniętą lub zniszczoną, lekarz stara się podtrzymywać organizm, którego ciągłe z użycie prowadzi do zupełnego upadku tem prędszego, że utraconych sił się nie zastępuje. WINO PEPTONOWE CHAPOTEAUT przedstawiające w małej ilości mięso w płynie sztucznie przez Pepsynę strawione i gotowe do przyswojenia przez organizm, najlepiej się nadaje w tego rodzaju wypadkach, w dozie jednego lub dwóch kieliszków do wina przed, lub po jedzeniu podtrzymuje siły pobudza apetyt, ułatwia trawienie i powraca choremu siły, dobry wygląd i zdrowie. 8181

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 lutego 1888.

Hotel George'a

Pp. J. hr. Rumerskirch z Pragi, S. hr. Tarnowski z Sniatynki, S. Weisblat z Warszawy, T. Matern z Berlina, G. Stöckel z Hamburga.

Hotel Francuski

Pp. Sozański z Kornalowic, Dr J. Fechtdegen z Rzeszowa, L. Nagy z Lipska, F. Tumeley z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. Oehl z Brzeżan, A. Bisset z Pe czeniżyna.

Wykaz

wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim w dniu 15 lutego 1887.

pięciu liczb

54 — 32 — 3 — 46 — 18

Następne ciągnienia przypadają w dniu 29 lutego i 14 marca 1888.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 15 lutego 1888.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	—	—	196	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	—	—	211	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	281	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	50	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	—	101	25
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. wa. los.51 l.	90	75	92	25
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	50	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	—	—	96	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	99	50	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	—	—	92	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	92	75	93	75
„ „ 4 prc. „ „ 56	—	—	91	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 prc.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	100	—	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. wa. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	—	—	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	89	50	91	—
5. Losy miasta Krakowa	—	—	19	—
„ „ Stanisławowa	—	—	35	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	90	6	—
Dukat cesarski	5	92	6	02
Napoleondor	9	97	10	08
Półimperiał	10	33	10	43
Rubel rossyjski srebrny	1	40	1	50
„ „ papierowy	1	7	1	09
100 marek niemieckich	61	80	62	45

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 lutego 1888.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.05	78.25
luty-sierpień	78.05	78.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	79.35	79.55
kwiecień-październik	79.50	79.70
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130.—	131 —
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	133 50	134.25
„ „ 1860 po 100 złr 5 prc.	138.—	139.—
„ „ 1864 po 100 złr.	165.50	166.50
„ „ 1864 po 50 złr.	165.50	166.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	159.25	160.—
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r 1881	93.05	93.25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4pr.	108.65	108.85
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.50	—.—
Bukowiny	101.90	102.50
Galicyi	100.—	101.—
Niższej Austryi	109.25	109.75
Siedmiogrodu	104.—	104.60
Węgier	104.—	104.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	101.—	101.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	269.90	270.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	515.—	525.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro węgiersk. a 600 zł.	862.—	864.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	344.—	346.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2455.—	2465.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	192.75	193.25
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa. war.	208.—	209.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	215.25	215.50
Połud. kol. panstw. po 200 zł. w. a	8 .50	81.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	156.50	157.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.60	101.20
„ „ „ premiowe po 3 prc.	102.—	102.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	97.50	98.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	96.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	—.—	94.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	93.75	94.75
„ „ „ „ po 5 prc.	99.50	100.25
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.50	100.25
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	90.75	91.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	96.75	97.25
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	101.40	102.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	100.50	100.7
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł 5 pr. w. a.	96.—	96.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.—	99.40
„ „ po 100 zł. w. a.	102.50	103.—
Kole gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	97.40	97.90
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1874	77.60	78.10
z r. 1884	85.15	85.50
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	95.25	95.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.25	176.75
Clarego po 40 zł. m k.	50.—	50.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	28.50	29.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	53.25	53.50
Palffego po 40 zł. m. k.	48.25	48.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.—	17.25
„ węgiersk. „ po 5 zł.	11.60	12.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	20.25
Salma po 40 zł m. k.	59.—	60.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	59.—	60.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.50	139.—
„ „ po 50 zł. w. a.	70.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.25	39 75
Windischgratza po 20 zł. m. k.	47 50	48.50
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126.70	127.25
Paryż za 100 ft.	50.15.—	50.22.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.98.—	6.—.—
„ pełnej wagi	5.92.—	5.94.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.03.—	10.04.—
Rossyjski półimperiał	10.36.—	10.38.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.
dnia 15. lutego 1888.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	90
„ „ „ w srebrze	79	20
Renta w złocie	108	65
5 prc. austr. renta marcowa	92	95
Akcye banku wiedeńskiego	861	—
„ „ kredytowego	269	20
Londyn	126	80
Napoleondor	10	03
Dukat cesarski men.	5	98
100 marek niemieckich	62	15

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 6132. (985 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Pilznie odbędzie się dnia 30 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 4 czerwca 1888 poniżej takowej każdym razem o godzinie 10 rano licytacya realności lwh. 19 księgi gruntowej gm. katr. Pilzno objętej dłużnika Arona Seleenfreunda własnej na rzecz Tarnowskiej kasy oszczędności pto 3237 zł. 88 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 6326 zł.

Wadyum 630 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze c. k. sądu powiatowego w Pilznie.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu, oraz dla wierzycieli hipotecznych którzy po dniu 8 września 1887 w hipotekę sprzedać się mającej realności weszli lub którymby rezolucya niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła tudzież dla masy spadkowej Loebla Seelenfreunda ustanawia się kuratorem p. Tytusa Bujnowskiego c. k. notaryusza w Pilznie.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno, dnia 30 grudnia 1887.

L. 6525. (919 3—3)

Celem zabezpieczenia pretensyi masy rozbiorowej Towarzystwa zaliczkowego w Busku w kwocie 65 zł. z pn., odbędzie się w tut. sądzie licytacya ciała tabularnego wyk. hip. l. 769 ks. gr. Buska objętego, Józefa Chudziakiewicza własnego, a to na jednym terminie dnia 18 kwietnia 1888, o 10 godz. rano, nawet poniżej ceny szacunkowej, za jakąbądź cenę ofiarowaną.

Cena wywołania jest 780 zł. aw., wadyum 10-prc. tej sumy.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są w tus. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest ustanowiony Karol Jabłoński.

C. k. sądu powiatowego.

Busk, 20 grudnia 1887.

L. 5310. (933 3—3)

C. k. sąd powiatowy Zabłotowa ogłasza w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość w likwidacyi we Lwowie przeciw Iwanowi Maryi Sawiek pto 10 rat po 14 zł. 40 ct. i 219 zł., przymusową licytacyę realności położonej w Roznowie, powiatu Śniatyn pod l. 294. ciała tabularnego niestanowiącej, na 703 zł. oszacowanej, w dniu 13 kwietnia, 14 maja i 13 czerwca 1888, w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszych dwóch terminach za cenę przyjętą 400 zł., na trzecim także niżej.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 40 zł.

Zabłotów, 24 czerwca 1887.

L. 4139 (912)

C. k. sąd powiatowy w Ciężkowicach ogłasza, że odbędzie licytacyjną sprzedaż realności nr. 42 w Kąśny górnej na 50 zł. wa. oszacowanej dnia 23 maja 1888 o godzinie 10 z rana za jakąkolwiekbądź cenę.

Wadyum 25 złr. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Ciężkowice, dnia 31 grudnia 1887.

L. 6664. (961 3—3)

C. k. sąd Rożniatowski, zawiadamia że w sprawia Sendera Scheinfelda przeciw Iwanowi Kosturowi pto 270 zł. zpn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 772 w Perechińsku dłużnika własnej na dniu 21 lutego i 20 marca 1888 o 10 godzinie rano w tut. sądzie.

Na pierwszym terminie realność ta za lub wyżej, na drugim i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 590 zł.

Wadyum 590 zł.

Dla nieznanych wierzycieli ustanowiono kuratorem Jerzego Patrija.

Resztę warunków licytacyjnych protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności przegladnąć można w tutejszosądowej registraturze.

Rożniatów, 30 grudnia 1887.

L. 8011. (954 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 8 marca 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 22 marca 1888 nawet poniżej takowej licytacya $^{16}/_{18}$ części realności l. 118 według wyk. hip. dom II pag 6 nr. 2 haer i pag 7 nr. 3 i 4 haer własnej na rzecz Majera Hornsteina o 26700 zł.

Cena wywołania 3368 zł.

Wadyum 336 zł. 80 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest kuratorem p. Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.

Zurawno, 25 listopada 1887.

L. 7232. (953 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zurawnie w sprawie egzekucyjnej Pinkasa Oblera przeciw Magdalenie Stangórskiej o zapłacenie 160 zł. ogłasza publiczną licytacyę realności pod l. 47 w Zurawnie ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Magdaleny Staugórskiej własnej, która odbędzie się unia 8 marca 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 12 kwietnia 1888 i poniżej ceny szacunkowej każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie na rzecz Pinkasa Oblera.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 255 zł.

Wadyum wynosi 25 zł. 50 ct.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli którymby uchwały licytacyjna i inne uchwały albo wcale, albo później doręczone zostały ustanawia się kuratorem ad actum c. k. notaryusza w Zurawnie p. Jana Ludkiewicza.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zurawno, 6 listopada 1887.

L. 6782. (960 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia iż w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw Michałowi Matyjeszyn pto 183 zł. zpn. odbędzie się w dniach 13 marca i 17 kwietnia 1888 o 10 godz. rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 53/08 w Jasienowcu dłużnika własnej, na pierwszym terminie za lub wyżej na drugim terminie i niżei ceny wywołania.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można wtusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli ustanawia się kuratorem Teodora Prokopów.

Rożniatów, 29 grudnia 1887.

L. 6590. (959 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, iż w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw Pawłowi Semkowiczowi pto 75 zł. 39 ct. zpn. odbędzie się w dniach 13 marca i 17 kwietnia 1888 o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 17/553 w Perehińsku dłużnika własnej, na pierwszym terminie za lub wyżej na drugim terminie i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych protokół zastawniczego opisania przeglądnąć można w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli ustanowiono kuratorem Sylwestra Hołubowskiego.

Rożniatów, 30 grudnia 1887.

L. 6906 (962 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, iż w sprawie galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw spadkobiercom Mikołaja Cygana o 231 zł. 90 ct. z pn, odbędzie w tutejszym sądzie w dniach 13 marca i 17 kwietnia 1888 każdym razem o 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 46/32 w Dubie położonej dłużnikow własnej.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 złr.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej na drugim i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem Adolfa Rudnickiego.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania realności przeglądnąć można w tus. registraturze.

Rożniatów, 11 stycznia 1888.

L. 8985 (955 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano 8 marca 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś 12 kwietnia 1888 i poniżej takowej licytacya realności l. 55 według wyk. hip. 251 w Manastercu położonej Hrynia Krywcuna własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o zapłacenie 18 rat po 6 złr.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr,

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla nieznanych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym jest kurator ck. notaryusz w Żurawnie Jan Ludkiewicz.

Żurawno, 30 grudnia 1887.

L. 6908 (963 3—3)

C. k. sąd w Rożniatowie zawiadamia, że w sprawie gal. Zakładu kredyt. włość. przeciw Fediowi Dumeńko i inn. o 109 zł. 54 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniu 13 marca i 17 kwietnia 1888 o 10 godz. rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 79/51 w Strutynie niżnym dłużników własnej.

Cena wywołania 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Na pierwszym terminie realność ta za lub wyżej, na drugim i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków protokół opisania przeglądnąć można w tut. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli ustanawia się kuratorem Michała Michajlenko.

Rożniatów, 14 stycznia 1888.

L. 6849 (952 3—3)

W sądzie powiatowym w Starym Sączu dnia 14 marca 1888 o godzinie 9 rano sprzeda się realność lwh. 268 w Starym Sączu Jana i Teofili Czeczutków celem zaspokojenia Jakóbowi Horowitzowi 528 złr. z przyn.

Cena szacunkowa 2838 złr.

Wadyum 283 złr.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, 10 stycznia 1888.

L. 4914 (946 3—3)

W ck. sądzie powiatowym w Jaśle odbywać się będzie na zaspokojenie wierzytelności kasy oszczędności miasta Jasła w kwocie 350 złr. z pn. publiczna licytacya realności małżonków Franciszka i Zofii Trzeciaków w Dembowcu położonych lwh. 590 i 628 objętych na dniu 23 kwietnia i 22 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cena szacunkowa oraz wywoławcza 300 złr. a względnie 50 złr., wadyum 10% kurator niewiadomych wierzycieli p. dr. Roman Adamski adwokat w Jaśle.

Jasło, dnia 3 sierpnia 1887.

L. 10863. (896 3—3)

Odnośnie do edyktu z dnia 6 czerwca 1887, l. 6033 ogłoszonego w „Gazecie Lwowskiej“ nr. 171, 173 i 174 r. z., wyznacza sąd do sprzedaży realności Stanisława Grzegorczyka wyk. hip. l. 98 dla gminy Iwonicz objętej, ponowny termin na dzień 16 kwietnia 1888, godz. 10 rano na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krosnie pto 440 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 930 zł.

Wadyum 93 zł.

Sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek cenę.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w aktach sądowych.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Sylwestra Jaciewicza, ck. notaryusza w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 30 grudnia 1887.

L. 6715. (878 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza niniejszem, że celem wydobycia kwoty 367 zł. 9 ct. aw. z pn., odbędzie się dnia 9 kwietnia i 14 maja 1888 r., każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Żółkwi egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 43 w Skwarzawie nowej położonej, wykazam hyp. lp. 190 tejże gminy, na Józefa Kulę zaintabulowanym, objętej, na rzecz c. k. Prokuratoryi Skarbu im. Wys. Skarbu, na których to terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

Ceną wywołania jest wartość szacunkowa 463 zł.

Wadyum 10 % ceny szacunkowej.

W razie niesprzedaży tej realności na powyższych dwóch terminach odbędzie się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych trzeci termin dnia 18go czerwca 1888, o godzinie 10 rano, na którym niestający wierzyciele za przystępujących do większości będą uważani, poczem realność ta na ponownym terminie, stosownie do tych lżejszych warunków licytacyjnych za jakąbądź cenę zostanie sprzedaną.

Kuratorem dla nieobjętej masy spadkowej po Józefie Kula, ustanawia się Łucia Modnego w Skwarzawie nowej, kuratorem zaś dla wierzycieli, którzy po dniu wydania ekstraktu tabularnego prawa rzeczowe nabyli, — dra Tadeusza Niementowskiego.

Akt oszacowania i bliższe warunki są do przejrzenia w ts. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żółkiew, dnia 29 września 1887.

L. 6996. (895 3 3)

W dniach 19 marca i 23 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż połowy realności pod lk. 244 w Krośnie położonej według wykazu hip. l. 252 dłużnika Michała Motylewskiego własnej na zaspokojenie wierzytelności Jana Syrka pto 70 zł. wa. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 230 zł. zakład 23 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 22 maja 1888 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Feliksa Czajkowskiego adw. w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, dnia 20 listopada 1887.

L. 12815. (889 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. zakładu kredytowego włość. w likwidacyi przeciw Seniowi Jaremków względnie tegoż spadkobiercom Oleniei Jawdosze Jaremków o 200 zł. 22 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 20 marca 1888 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 25 kwietnia 1888 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 8 rep 42 w Kniazołuce położonej.

Cena szacunkowa oraz wywołania wynosi 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Wyciąg hipoteczny akt opisania tudzież resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Bronisław Gumiński z Doliny ustanowiony kurator.

C. k. sąd powiatowy

Dolina, dnia 27 stycznia 1888.

L. 12656. (913 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Józefa Przybylnia w kwocie 176 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż połowy realności w Kobylance położonej wyk. hip. l. 53 objętej małoł. Maryanny i Marcina Leńczowskich własnej na dzień 19 marca 1888 i 23 kwietnia 1888 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 75 zł.

Wadyum 7 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Neumana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 11 stycznia 1888.

L. 13096. (890 3- 3)

W sprawie egzekacyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Józefowi Drechslerowi o 10 rat po 19 zł. 50 ct. i reszty kapitału w kwocie 231 zł. 90 ct. z pn., odbędzie się w tutejszym sadzie, o godzinie 10 rano dnia 21 marca 1888 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 kwietnia 1888 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod ik. 132 w Rachini położonej, wykazem hipotecznym l. 46 i pół 47, gminy katastralnej Rachin objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Wyciąg hipoteczny, tudzież resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator Bronisław Gumiński, notaryusz z Doliny.

C. k sąd powiatowy.

Dolina, dnia 26 stycznia 1888.

L. 525. (991 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. S. 4 we Lwowie uwiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności rozbiorowej masy Towarzystwa galic. kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 575 zł. wa. zpn. przedsięweźmie dnia 22 marca 1888 i dnia 26 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze II przymusową publiczną licytacyjną sprzedaż.

a) ciała hipotecznego zawartego w wyk. hipot. l. 276 i

b) 90/2340 części ciała hipotecznego zawartego w wykazie hipot. l. 281 ks. gr. gm. kat. Zarudce własność Anieli 1 śl. Kozioł 2 śl. Widel stanowiących a egzekwowanej wierzytelności za hipotekę służących. Każde z tych ciał hipotecznych sprzedane będzie osobno.

Cena szacunkowa i wywołania ciała hipotecznego ad a wynosi 1350 zł. i a ad b wynosi 60 zł. zaś poręczne 135 zł. i 6 zł. aw.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim także i niżej tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych jest adw. dr. Reiss.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Lwów, 27 stycznia 1888.

L. 2154. (988 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 24 lutego i 14 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 279 zł. wa. zpn. od Jędrzeja i Aleksandryny Iwaszków Chaji Zeigler się należącej publiczna licytacya realności pod lk. 174 w Sądowej Wiszni położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników własnej.

Cena szacunkowa 225 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Sądowa Wisznia 30 sierpnia 1887.

L. 7080 (979 2—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności do Kazimierza i Anny Danków należącej pod nk. 264 w Willamowicach położonej, na pokrycie zapadłych rat należących Janowi i Annie Fonom z sumy 516 złr. 52 ct. z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniu 26 marca 1888 i 30 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 470 złr.

Wadyum 47 złr.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adwok. dra Chrzanowskiego.

Kęty, 20 grudnia 1887.

L. 7177. (983 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 140 złr. aw. zpn. przymusową publiczną sprzedaż realności lwh. 189 gm. kat. Wola Batorska objętej a Jędrzeja Szewczyka własnej stanowiącej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w trzech terminach licytacyjnych a to: na dzień 6 marca 4 kwietnia i 3 maja 1888 o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania tej realności wynosi 603 zł.

Wadyum zaś 61 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszosądowej.

Niepołomice, dnia 10 grudnia 1887.

L. 2273. (978 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Jaszczyszyna przeciw Hryciowi Korz o zapłacenie 300 zł. przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włość. pod lk. 40 we Hryniowie położonej wyk. hip. l. 103 objętego dłużników hipotecznych Tymka i Anny Korżów własnego w dwóch na dzień 15 marca 18 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 625 zł. poręczne 62 zł. 50 ct. że gospodarstwo powyższe w pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy drugim terminie także i niżej ceny sprzedane zostanie.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym i o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.

C. k. sąd powiatowy

Bóbrka, dnia 15 sierpnia 1887.

L. 6331. (989 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Starym Sączu celem zaspokojenia należytości Arona Fischa w kwocie 48 zł. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 145 w Podegrodziu Józefa Matyaszka własnej w dniach 14 marca i 18 kwietnia 1888 zawsze o 10 rano.

Cena wywołania 210 zł.

Wadzum 21 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny w sądzie przejrzeć można.

Stary Sącz, 3 grudnia 1887.

L. 1514 (977 2 3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw Józefowi i Celastynie Machałam o zapłacenie 208 złr. przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu (realności) wyk. hip. l. 523 gminy Bobrka objętej w w dwóch terminach na dzień 15 marca i 17 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano, w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 715 złr. wa,, poręczne 71 złr. 50 ct. wa., że realność powyższa w pierwszym terminię tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy drugim terminie także i niż, ceny sprzedaną zostanie.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze ządowej przeglądnąć zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym i o zaległych podatkach w ck. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 30 sierpnia 1887.

L. 834 (980 2—3)

C, k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 400 złr. wa. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 20 marca, i 20 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności pod l. k. 550 w Leżajsku Antoniego Jakóba własnej cena wywołania 665 złr.

Wadyum 66 złr. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 2 lutego 1888.

L. 8548 (976 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz Pauliny Zatheyowej, Feibischa, Jakóba i Abrahama Kapelusz sumy 6000 złr. z przynal. a względnie obliczyć się mającej reszty sumy tej, odbędzie się w tymże sądzie w dniu 12 marca i 16 kwietnia 1888, każdym razem od godziny 10 przed południem przymusowy jawny przetarg praw włącznie z prawem propinacyi wpisanych na rzecz wyżej wymienionych dłużników w stanie biernym majętności tabularnej Dytkowce, odnoszących się do posiadania karczmy „Frajowa“ czyli „Arkadia“ zwanej. Cena wywołania 5142 złr. 3 ct., wadyum zaś 515 zł. W drugim terminie przetargowym rzeczone prawa mogą być pozbyte nawet poniżej ceny wywołania.

Resztę warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i inne dotyczne akta wolno przeglądnąć w registraturze tegoż ck. sądu obwodowego. O tem zawiadamia się też wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 28 grudnia 1887 jako w dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na sprzedać się mającym przedmiocie nabyli i tych, którymby uchwała przetargowa lub też później w sprawie tej zapaść mające uchwały, należycie doręczone być nie mogły, z nadmienieniem, iż dla nich ustanowiono kuratorem adwokata dra Heynego w Złoczowie z substytucyą adw. dra Billeta w Złoczowie.

Złoczów, dnia 21 stycznia 1888.

L. 5141 (987 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu ogłasza, że w dniu 12 marca i 16 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem zaspokojenia pretensyi Leopolda Schanzera w kwocie 300 złr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż $^2/_{12}$ części zarębka Kubieniowego do realności pod lk. 81 w Lachowicach położonej należącego.

Cena wywołania wynosi 600 złr., zaś wadyum 60 złr. wa.

Na pierwszym terminie zostaną te $^2/_{12}$ części zarębka tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na drugim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedane.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Slemień, 15 listopada 1887.

L. 3384. (970 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w sumie 208 zł. 74 ct. i 208 zł. 74 z przyn. odbędzie się dnia 22 marca 1888 i 26 kwietnia 1888 każdym razem o godz. 11 przed południem przymusowa licytacya do Fryderyki Lei dw. im. Bodek zam. Igel, Leona Bodek i Arona czyli Adolfa Bodek wedle wyk. hip. l. 12 śródmieście kart. B. poz. 2 należącej realności pod l. 143 m. we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 19866 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim nawet niżej ceny wywołania 19866 zł. jednak nie niżej trzeciej części tejże ceny sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1987 zł. złożoną być ma akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądodowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie że dla niewiadomego z życia i miejsa pobytu wierzyciela hipotecznego Józefa Kühn tudzież dla wszystkich tych którzy po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 11 stycznia 1888 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli lub którymby uchwały są owe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Lehmann kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Paździera mianowany został.

Lwów, dnia 4 lutego 1888

L. 7090. (920 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, że celem zaąpokojenia pretensyi masy rozbiorowej Towarzystwa zaliczkowego w Busku w kwocie 50 zł. z pn, odbędzie się licytacya czwartej części realności w Dziedziłowie wyk. hip. l. 147 ks. gr. gminy Dziedziłów objętej, na dwóch terminach: dnia 23 kwietnia i 22 maja 1888, każdym razem o 10 rano, w biurach tegoż sądu.

Cena wywołania 339 zł. 75 ct.

Wadyum 10-prc. ceny wywołania w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania i protokół oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem pana Jana Szumpetera ze substytucyą Jana Reicherta.

Busk, 20 grudnia 1887.

L. 9439. (948 2—3)

Dnia 23 marca i 24 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności w Młodowie pod lk. 61 położonej dłużnika Michała Pyłypa własnej wyk. hip. l. 317 objętej w sprawie i na rzecz Mojżesza Fischlera pto 140 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 1203 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania t. j. 120 zł.

Kuratorem wierzycieli nieznanych p. Jan Postępski kand. not. w Lubaczowie.

Resztę warunków przejrzeć można wts. registraturze

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów, dnia 18 stycznia 1888.

L. 1058 (1001 1—3)

Dnia 23 lutego i dnia 22 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Mokrzanach położonej wyk. hip. l 24 i 25 objętej w sprawie Leonory Michułowiczowej przeciw Józefowi Adamiakowi pto 2098 zł. 62 cnt. aw. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi dla wyk. hip. 24 w kwocie 1825 zł. zaś dla wyk. hip. l. 25 kwota 1948 zł. aw.

Wadyum 183 zł. i 194 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywoła nia przy drugim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Budzynowski.

Z c. k. sądu powiatowego miej. deleg.

Sambor, dnia 25 stycznia 1888.

L, 1494. (1009)

Celem obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu w połączeniu z drobną sprzedażą materyałów tytoniowych, znaczków stemplowych i blankietów wekslowych niżej 5 zł. w Zmigrodzie, rozpisuje się licytacyę w drodze pisemnych ofert, zaopatrzonych w wadyum w kwocie trzysta (300) zł. dalej w świadectwo pełnoletności, moralności i majątku.

Dotyczące oferty wnieść należy na ręce naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Sanoku do włącznie dnia 29 lutego 1888 do godziny 12 w południe. Obrót materyałów w czasie od 1 stycznia do 31 grudnia 1887 wynosił w Zmigrodzkiej hurtowni a mianowicie w tytoniu 24039 zł. $70^1/_2$ ct. w znaczkach stemplowych i blankietach wekslowych 2712 zł. 70 ct. razem 26752 zł. $40^1/_2$ ct. przyczem się nadmienia iż z powyższej kwoty uzyskanej ze sprzedaży materyałów tytoniowych, przypada na drobną sprzedaż konsumentom kwota 5993 zł. 58 ct.

O bliższych szczegółach licytacyi dowiedzieć się można w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Sanoku i w c. k. nadworach straży skarbowej do skarbowego okręgu Sanockiego należących.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu

Sanok, dnia 9 lutego 1888.

L. 1190 (998 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia, że celem ściągnięcia trzech rat zaległych po 40 złr. 50 ct. i reszty kapitału w kwocie 600 złr. 19 ct. z pn. na rzecz Tarnopolskiej kasy oszczędności odbędzie się dnia 19 kwietnia 1888 o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 3 w zabudowaniu ck. sądu obwodowego w Tarnopolu egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 248/261 w Tarnopolu położonej wierzytelności tej wedle dom. 21 p. 349 n. 20 on. za hipotekę służącej Mojżesza i Pesi małżonków Muschel własnej pod warunkami uchwałą z dnia 23 października 1886 l. 14549 już prawomocnie ustalonemi licytacya ta odbędzie się na powyższym terminie za jakąbądź cenę oflarowaną.

Cenę wywołania stanowi wartość z oszacowania wynikła w kwucie 2335 złr. 37 centów.

Wadyum 230 złt.

Wyciąg tabularny i akt oszacowania tudzież bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli hipoteczny, którzyby po dniu 22 stycznia 1888 jako dniu uzupełnienia extraktu tabularnego prawo zastawu uzyskali pozostawia się kuratora adw. dra Horowitza z substytucyą adw. dra Blausteina. Tarnopol, dnia 4 lutego 1888.

L. 4376. (1003 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 27 kwietnia i 30 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 90 złr. wa z pn. od Tauby Danenberg Herscha Marbacha i Schai Marbacha się należącej publiczna licytacya realności pod l. k. 220 w Sądowej Wiszni położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika własnej.

Cena szacunkowa 140 złr.

Wadyum 14 złr.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Sądowa Wisznia. 17 września 1887.

L. 832. (997 1—3)

Sprostowanie

Popełnioną pomyłkę przy wydrukowaniu edyktu c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 5 stycznia 1888 l. 9020 w dziennikach urzędowej gazety lwowskiej nr. 18. 19 i 20 prostuje się w ten sposób że:

1) zamiast przyległości „Kameszyn“ wydrukowano mylnie „Stameszyn“;

2) zamiast własnego nazwiska dłużnika i właściciela dóbr sprzedać się mających „Mendla Kukkuka“ wydrukowano mylnie „Mendla Kuka“.

Z c. k. sądu obwodowego

Rzeszów, dnia 3 lutego 1888.

L. 7048 (984 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 9 kwietnia dnia 14 maja 1888, każdem razem o 10 godz. przed południem publiczna sprzedaż nietabularnej realności pod lk. 12 w Korzelicach położonej Jwana Martyniaka własnej, celem zaspokojenia pretensyj Bronisława Strzeleckiego 150 złr. i 50 ct. z przynależytościami.

Cena wywołania, poniżej której realność ta dopiero przy drugim terminie sprzedaną zostanie, wynosi 605 złr. a wadyum 60 złr. 50 ct.

Reszta warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Przemyślany, 20 listopada 1887.

L. 6546 (986 1—3)

Sąd powiatowy w Pilznie ogłasza, iż w dniu 9 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się tamże licytacya realności włościańskiej pod lk. 6 a. lwh. 87 w Czarny Józefa Pary własnej celem zaspokojenia pretensyi ck. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 18 rat pożyczki po 6 złr. z przynależytościami wynoszącej.

Cena wywołania wynosi 350 złr. a wadyum 35 złr.

Wyciąg hipoteczny i dalsze warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest Tytus Bujnowski c. k. notaryusz w Pilznie.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno, dnia 13 grudnia 1887.

L. 43652 (969 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 352 złr. 80 ct., 352 złr. 80 ct., 352 złr. 80 ct., 352 złr. 80 ct. i 10012 złr. 53 ct. z przyn. odbędzie się dnia 24 kwietnia 1888 o godzinie 10 przed południem przymusowa relicytacya do Aleksandra Vogla i innych wedle Dom. 88 pag. 10 n. 20 haer. i pag. 12 n. 21 haer. należącej realności pod l. $418^1/_4$ we Lwowie położonej, obecnie wyk. hip. 372 I. objętej na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 51300 złr. 20 ct. jednak nie niżej $^1/_3$ części takowej t. j. kwoty 17.200 złr. wa. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 5130 złr. 2 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 18 lipca 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Reiss kuratorem, a jego zastępcą adwokat doktor Lehman mianowany został.

Lwów, dnia 4 stycznia 1888.

L. 483. (981 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Meilecha Sprunga w kwocie 72 zł. aw. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 10 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano relicytacya realności lwh. 390 gminy Leżajska Naftalego Gerbera własnej.

Cena wywołania 35 zł.

Wadyum 3 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 29 stycznia 1888.

L. 1526 (1007)

Omyłkę zaszłą w wydrukowaniu t. s. edyktu z 14 stycznia 1888 l. 275 ogłoszonego w numerach 21, 22 i 23 „Gazety Lwowskiej“ prostuje się w ten sposób, że wadyum wynosi 2000 złr. a nie jak to mylnie wydrukowano 200 złr. wa.

Tarnopol, dnia 11 lutego 1888.

Wyroki prasowe.

(971)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 8, Februar 1888, Z. 671/M. I., der in Belgrad erscheinenden Zeitschrift „Velika Srbija (La Serbia fara da se)“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Landesgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 Jänner 1888, Z. 1761, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Heimgarten“ vom Februar 1888, XII Jahrgang, V Heft, wegen des Gedichtes „Der Versuacher“ nach § 122 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 17, 19 und 20 Jänner 1888, ZZ. 1414, 1617 und 1699, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift „Vysehrad“ vom 13. Jänner 1888 wegen des Artikels „Pohadka pro deticky skole odrostle“ und der Nr. 2 der Zeitschrift „Ceske Zájmy“ vom 15 Jänner 1888 wegen der Artikel „Z Raudnice“ und „Z Kozel“ nach § 302 St. G., ferner der Nr. 16 des „Prager Tagblatt“ vom 16 Jänner 1888 wegen des Artikels „Commers zu Ehren der Teplitzer Theatergäste“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 Jänner 1888, Z. 626, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cesky Vychod“ Nr. 3 vom 20 Jänner 1888 wegen des Artikels „K otazce židovske“ nach den §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 24 und 27 Jänner 1888, ZZ. 542 u. 640, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der „Tetschen-Bodenbacher Zeitung“ vom 18 Jänner 1888 wegen des Artikels „Wie im Großen, so im Kleinen“, und der Nr. 6 derselben Zeitschrift vom 21 Jänner 1888 wegen des Artikels „Fr. R.“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vam 27 Jänner 1888, Zahl 569, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 25 vom 25 Jänner 1888 wegen des Artikels „Zehn neue Heilige auf einmal“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1888, Z. 648, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Plzuenske hospodarske noviny" Nr. 2 vom 16 Jänner 1888 wegen des Artikels „Tak soud mame prece" nach Art. VIII des Gesetzes vom 17ten December 1862 und wegen des Artikels „Vlastenecka policie" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1. Februar 1888, Zahl 581, die Weiterverbreitung der „Rumburger Zeitung" Nr. 8 vom 28 Jänner 1888 wegen des Artikels „Auch ein Heine-Denkmal nach § 122 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 31 Jänner und 1ten Februar 1888, ZZ. 829 und 839 die Weiterverbreitung der Nr. 23 der Zeitschrift „Slovenski narod" vom 18 Jänner 1888 wegen der Artikel „Kdo ljubi Avstrijo" nach § 302 St. G. und wegen des Artikels. beginnend mit „V Serbii vlada velika", nach den §§ 302 und 491 St. G., ferner der Nr. 2 der Zeitschrift „Slovanski svet" vom 25 Jänner 1888 wegen der Artikel „Slovanska kulturna jednota sodnijsko priznana" und „Ucenje ruskega jezika" nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänner 1888, Zahl 533, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Corriere di Gorizia" Nr. 11 vom 26 Jänner 1888 wegen des Artikels „L'hanno voluto" nach § 305 St. G. verboten.

Konkursa.

L. 516 (967 3—3)

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie i zastępcy tegoż w okręgu metrykalnym Niżniowa, rozpisuje się w myśl §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 l. 12944 konkurs do 28 lutego b. r

Ubiegający się o jedną z tych posad winien wnieść w terminie powyższym do c. k. starostwa w Tłumaczu prośbę własnoręcznie napisaną, wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia, niemniej udowodnić, iż posiada warunki wymagane §. 3 powołanego rozporządzenia ministeryalnego.

Tłumacz dnia 10 lutego 1888.

L. 5536. (1028 1—3)

K o n k u r s
na posady expedyentów:

a) przy nowo otworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Dzikowcu powiatu Kolbuszowskiego za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z płacą rocznych 120 zł. ryczałtu kancelaryjnego 30 zł. i wynagrodzenia 150 zł. za codziennego posłańca pieszego do Kolbuszowy.

b) w Marunkowicach powiatu Nowo Sandeckiego za kontraktem służbowymi kaucją w kwocie 200 zł. z płacą rocznych 200 zł. ryczałtu kancelaryjnego 60 zł. i wynagrodzenia 250 zł. za posłańca pieszego do pociągów koleji żelaznej tamże i

c) w Uhersku powiatu Stryjskiego za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł. z płacą rocznych 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i wynagrodzenia 250 zł. na posłańca pieszego do pociągów koleji żelaznej tamże.

Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 1 zaś o następne najpóźniej do 8 marca br. w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 13 lutego 1888.

Kuratele.

L. 4919 (965 3—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 24 sierpnia 1887 l. 10734 został Gustaw Chorośnicki, emerytowany adjunkt sądowy za obłąkanego uznany. Kuratorem ustanowiony Zygmunt Zucker, właściciel dóbr w Chorośnicy.

C. k. sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, dnia 7 września 1887.

Upadłości.

L. 17267. (996)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, iż konkurs do majątku Etli Kleinberg uchwałą z 2 sierpnia 1887 l. 10660 otwarty ukończony został.

Przemyśl, 31 grudnia 1887.

Księgi gruntowe.

L. 29. (1002)

Akta założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Uhryn c k. sądu powiatowego w Krynicy, składa się do przejrzenia w tutejszej komisyi.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do dnia 1go marca 1888.

C. k. komisya hipoteczna

Grybów, 12 lutego 1888

Rozmaite obwieszczenia.

L. 16523. (871 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie zawiadamia leżącą masę po Katarzynie recte Tacyannie Wanikowej oraz z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców tejże, iż Elbieżta Sikora wniosła przeciw nim pozew o zapłatę 84 zł. aw, który do rozprawy sumarycznej dekretowany i termin na dzień 20 marca 1888 o godzinie 9 przed południem wyznaczony został.

Zarazem ustanawia się dla strony pozwanej kuratora w osobie adw. dr. Billeta z zastępstwem adw. dr. Mijakowskiego, któremu pozew równocześnie doręczony zostaje i poleca się pozwanym spadkobiercom, by na powyższym terminie bądź osobiście się zgłosili lub też pełnomocnika ustanowili, albo przynajmniej dostarczyli ustanowionemu kuratorowi wszelkich środków do obrony posłużyć mogących.

Złoczów, 31 grudnia 1887.

L. 1777. (823 3—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje dowiadomości że bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Zofii Siegel o zapłacenie sumy wekslowej 100 zł. dnia 14 grudnia 1887 l. 17788 skargę wniósł w skutek której nakaz zapłaty dnia 15 grudnia 1887 l. 17788 wydany i kuratorowi dla tej pozwanej w osobie adw. dr. Holcera z substytucyą adw. dr. Goldhamera zamianowanemu doręczonym został.

w Tarnowie, dnia 3 lutego 1888.

L. 9066 (797 3 3)

C. k. sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej, zawiadamia, iż przed 29 laty zmarła Zośka Rychwa w Kamionce strumiłowej. Sąd nie znając miejsca pobytu Piotra Rychwy, wzywa go. by do roku od dnia niżej wyznaczonego, zgłosił się w tutejszym sądzie i deklarował się do spadku. inaczej spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami deklarowanymi i kuratorem Wojciechem Ilasiewiczem dla niego ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka str., 20 grudnia 1887.

L. 632. (887 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla Jana Ochwatowskiego z miejsca pobytu niewiadomego współwłaściciela realności w Tarnowie na Pogwizdowie położonych kuratorem i zawiadowcą majątku w osobie adw. dr. M. Gałeckiego co niniejszem do wiadomości podaje.

w Tarnowie, dnia 19 stycznia 1888.

L. 771. (891 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomego z miejsca Stanisława Barzęckiego aby się do spadku Julianny Barzęckiej zmarłej w Dąbrowie 4 listopada 1885 w ciągu jednego roku zgłosił gdyż po upływie tego czasu spadek ten z ustanowionym dlań kuratorem Józefem Barzęckim pertraktowanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa, dnia 3 lutego 1888.

L 5667. (945 3—3)

C. k. sad powiatowy w Jaśle zawiadamia Ludwikę z Popkiewiczów Seligerową z miejsca pobytu niewiadomą, że Antoni Nowaczyński z Jasła wniósł przeciw niej pozew 10 lipca 1887 l. 5667o uznanie prawa własności 3 książeczek Jasielskiej kasy oszczędności na 200 zł. 100 zł. i 194 zł. aw. opiewających na rzecz masy spadkowej ks. Antoniego Popkiewicza.

W skutek tego wyznacza się termin do obrony na dzień 6 marca 1888 o go- 10 rano na którym osobiście albo przez pełnomocnika lub ustanowionego dla niej kuratora adw. dr. Wiedigera w Jaśle któremu winna jest udzielić informacyi potrzebnej stanąć ma a to pod tym rygorem, że zaniedbanie tego pociągnie za sobą złe skutki, które sobie samej przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu powiatowego

Jasło, dnia 11 października 1887.

L. 494 (893 3—3)

C k. sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza na podstawie porozumienia się z Prezydyum ck. Namiestnictwa, że wszelkie wpisy w rejestra handlowe tutejszego sądu w roku 1888 zarządzone ogłaszać będzie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" w Przeglądzie sądowym i admninistracyjnym oraz w „Gazecie Wiedeńskiej".

Sanok, dnia 28 styczyia 1888.

L. 475 (899 2—3)

Sąd powiatowy Wiśnicki zawiadamia, że Adam Sikorski z Pragi (Warszawa) umarł 23 lutego 1886.

Wzywa się niewiadomych spadkobierców aby się w ciągu roku zgłosili gdyż inaczej spadek jako bezdziedziczny Państwu przyznany zostanie.

Wiśnicz, 26 stycznia 1888.

L. 639 (905 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Chanie i Aronowi Gellef tudzież Abrahamowi i Beili Thurn pto 3 sum po 59 złr. 64 ct. i 1214 złr. 53 ct. z pn. wydaną uchwałę z 5 listopada 1887 l 45249 doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Chanie Gellef do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Dulęby z zastępstwem adw. dra Dziędzielewicza ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszem edyktem Chanę Gellef, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów, dnia 28 stycznia 1888.

L. 13656. (917 3—3)

C. k. sąd krajowy w sprawie M. S. Gaugla przeciwko M. Stockstielowi o 350 zł. podaje do wiadomości, że dla niewiadomego z miejsca pobytu M. Stockstiela ustanowionym został kurator w osobie adw. dr. Kaufmanna.

Wzywa się przeto M. Stockstiela, ażeby potrzebnych informacyj swemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sądowi wymienił.

Kraków, dnia 30 grudnia 1887.

L. 14295 (944 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Gottlieba, iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Gottlieba przeciwko niemu pto 300 złr. wa. z pn. ustanawia dla niego kuratora w osobie dra Steuermana adwokata w Samborze i doręcza temuż tus. uchwałę z 22 listopada 1887 l. 12416 dozwalającą na rzecz Mojżesza Gottlieba intabulacyę prawa zastawu w stanie biernym jego realności pod lk. 22, 123, 116, 112/117 i 118 w Drohobyczu położonych, sekwestracyę dochodów z tych realności i inne kroki egzekucyjne.

Wzywa się go tedy, by powyższemu kuratorowi potrzebnych do obrony swych praw środków dostarczył lub innego zastępcę sądowi wskazał,

Sambor, 31 grudnia 1887.

L. 11878 (942 1—3)

Zawiadamiamy niewiadomego z życia i miejsca pobytu Kajetana Szadbeja a względnie tegoż niewiadomych z imienia, i życia i miejsca pobytu spadkobierców, że przeciw nim Schaja Kohn, Salamon Maramorosch i Wilhelm Sekler wnieśli pozew z dnia 1 grudnia 1887 l. 11878 o wykreślenie na karcie C dóbr Kamionka wielka i Dobrowódka obowiązków Rudolfa Kurzweila na rzecz Kajetana Szadbeja w stanie biernym sumy 35000 złr. z pn. ciążących wedle Instr. 832 pag. $237\frac{1}{2}$ n 1 on. i że dla nich ustanowiono kuratorem adwokata dra Maramorosza z substytucyą adw. dra Goldfarba i pierwszemu z nich pozew ten doręczono.

C. k. sąd obwodowy

Kołomyja, 22 grudnia 1887.

L. 7152 (982 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niniejszem, że dnia 15 grudnia 1886 zmarła w Butynach Agnieszka z Poradowskich Decykiewiczowa bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Do spadku po niej powołany jest między innymi syn jej ks. Michał Decykiewicz którego miejsce pobytu nie jest wiadome.

Wzywa się zatem tegoż ks. Michała Decykiewicza by w przeciągu roku od daty tego ogłoszenia w tutejszym sądzie się zgłosił i swe oświadczenie do spadku wniósł, ileże w przeciwnym razie spadek ten przeprowadzony będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego w osobie p. Józefa Tabińskiego c. k. Notaryusza w Mostach wielkich kuratorem.

Mosty, dnia 16 grudnia 1887.

L. 16543. (943 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Wolfowi Roth, Salamonowi i Mariem Halporn dla z miejsca pobytu nieznanych Salamona i Mariem Halporn kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Henryka Hillela, polecając tymże by się z tym kuratorem porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 31 grudnia 1887.

L. 3386. (999 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla spraw cywilnych zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Mogólską, iż w sporze ustnym Agaty 1go Katoniowej 2go Ptakowej jako opiekunki małol. Jana i Piotra] Katoniów pko" miewiadomej z miejsca pobytu Zofii Mogólskiej, o zgaśnięcie prawa egzekucyi i prawa zastawu dla sumy 72 złr. w. a. z pn. został wyznaczony do rozprawy termin na dzień 22 marca 1888 o godzinie 9tej przed południem, i że dla tejże Zofii Mogólskiej został ustanowiony kuratorem p. adwokat dr. Leszko z substytucyą p. adwokata dr. Chmurskiego.

Wzywa się zatem niewiadomą z miejsca pobytu Zofi Mogólską, ażeby ustanowionemu kuratorowi stosowną informacyę do obrony przed powyższym terminem udzieliła, lub innego obrońcę sobie wybrała gdyż w razie przeciwnym skutki opieszałości sama poniesie.

Kraków. 31 stycznia 1888.

L. 9631 (949 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie wzywa z życia i miejsca pobytu nieznanych Maryę i Iwana Moszczyńskich, by w przeciągu 1 roku deklaracye do spadku po ojcu ich Pawle dnia 6 listopada 1885 w Kobylnicy ruskiej bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia zmarłym pozostałego tem pewniej wnieśli, ileże po upływie terminu pertraktacya spadku z ustanowionym dla nich kuratorem Iwanem Pilipczakiem przeprowadzoną zostanie.

Lubaczów, dnia 10 stycznia 1888.

L. 5957. (1006)

C. k. Namiestnictwo zamianowało c. k. inżynierów Adolfa Matejkę i Jana Jurczynskiego w Bochni, komisarzami dla nadzoru kotłów parowych pierwszego dla powiatu Bocheńskiego, drugiego zaś dla powiatu Brzeskiego.

Lwów, dnia 26 stycznia 1888.

L. 2510 (995 1—3)

C. k. sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia Hirscha Markina byłego kupca w Wieliczce, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wniósł S. D. Wasserberg pozew de prs. 25 stycznia 1888 l. 2510 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 309 złr. 28 ct. w. a. z przyn. w załatwieniu którego wydano nakaz zapłaty doręczony kuratorowi w osobie adw. dr. Józefa Kopffa ustanowionemu.

Wzywa się Hirscha Markina, aby celem strzeżenia swych praw potrzebne dowody temuż kuratorowi udzielił, lub innego pełmocnika sobie ustanowił, gdyż w razie przeciwnym skutki opieszałości sobie przypisać musi.

Kraków, dnia 27 stycznia 1888.

L. 46288. (1000 1—3)

C. k. sąd miejski delegowany w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 27 kwietnia 1887 zmarła w Krakowie Sara Schermantowa z pozostawieniem testamentu pisemnego, którym dzieciom żyjącym po Lejzerze Schermancie zapłaciła czwartą część swego majątku.

Nie znając miejsca pobytu w Australii się znajdujących Wolfa Schermanta i Hirscha Schermanta wzywa ich, aby w przeciągu jednego roku zgłosili się i wnieśli deklaracyę spadkową, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem adw. dr. Wład. Wilkoszem dla nich ustanowionym.

Kraków, 7 stycznia 1888.

L. 5267. (1004 1—3)

C k. sąd powiatowy w Tyczynie podaje do wiadomości, iż dnia 8 marca 1886 zmarła Katarzyna Bąk z Jawornika, zmarła z pozostawieniem kodycylu. Sąd nie znając pobytu spadkobierczyni Tekli Pilch, wzywa ją, żeby w przeciągu roku jednego od dnia wyrażonego, zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie do spadku, w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzony ze spadkobiercami zgłaszającymi się, i kuratorem Tomaszem Jamrozik dla niej ustanowionym.

Tyczyn, dnia 29 sierpnia 1887.

L. 1838. (915 3—3)

Antoni Grotowski c. k. notaryusz w Makowie ma urzędownie z dniem 14 lutego 1888 tamże zaprzestać i dnia 15 lutego 1888 urząd notaryalny w Jordanowie objąć.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego Kraków, 7 lutego 1888.

L. 73. (956 3—3)

Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte Teschen wird hiemit der unbekannten Abwesenden angeblich in Galizien sich aufhaltenden Geschwistern der am 24 November 1887 verstorbene Josefa Szaly Kochin in Teschen, Wenzel Karolina Szaly eröffnet dass denselben nach §. 131 dee n. k. Herr Johann Buzek Kaufmann in Teschen zum Curator bestellt wurde,' wovon sie mit der Aufforderung in Kenntnis gesezt werden, binnen 1 Jahre von dem angesezten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung zu dem Nachlasse ihrer Schwester Josefa anzubringen widrigens der Verlassenschaft nach derselbe mit den sich meldenden Erben und der den für sie aufgestellten Curator Johann Buzek abgehandelt werden würde.

K. k. städt. del. Bezirksgericht.

Teschen, den 14 Jänner 1888.

L. 9800. (947 3—3)

Jasielski sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Szota iż Paweł Papciak wytoczył przeciwko niemu i innym skargę o 200 złr. w. a. i wzywa go by 1 marca 1888 do rozprawy stanął lub kuratorowi dr. Adamskiemu w Jaśle potrzebnych informacyi dostarczył, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

W Jaśle, dnia 25 grudnia 1887.

L. 201 (951 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie jako władza spadkowa wzywa w myśl §. 73 pat. z 9 sierpnia 1854 r. l. 208 d. p. p. i §. 813 ust. cyw. wszystkich wierzycieli coobistych i masalnych ś p. ks. Jana Mroczkowskiego w Podkamieniu 21 stycznia 1886 beztestamentarnie zmarłego ażeby w trzechmiesięcznym terminie od dnia ogłoszenia ostatniego tego edyktu licząc pretensye do tego spadku pod tym rygorem zgłosili i na terminie o którego rozpisaniu zostaną zawiadomionymi udowodnili, że w razie niezgłoszenia nie będą mogli po terminie domagać się zapłaty ze spadku wyczerpanego wypłatami pretensyi w terminie zgłoszonych chybaby ich pretensyom prawo zastawu przysługiwało.

Kuratorem spadku adw. dr. Mańkowski w Rohatynie.

Rohatyn, 24 stycznia 1888.

L. 8842. (934 3—3)

Zawiadamia się że 10 marca 1886 r. w Torskim zmarł bez testamentu Piotr Krzyżanowski do którego spadku z ustawy konkurują tegoż synowie Kali'a i Tekla Krzyżanowscy z miejsca pobytu nieznani.

Wzywa się ich przeto, by w przeciągu jednego roku licząc od dnia ostatniego ogłoszenia zgłosili się w tut. sądzie i oświadczenie przyjęcia spadku wnieśli, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającemi się dziedzicami, i z ustanowionym dla nich kuratorem adw. dr. Schrenzlem, przeprowadzonym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Zaleszczyki, 22go grudnia 1887.

L. 11315 (964 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rawie, uwiadamia Chaima Schleifera, Manesa Altschüllera i Sosię Rap z Garfinklów Altschüllerową z miejsca pobytu i życia niewiadomych i ich spadkobierców, że Chaje Stockhamerowa pod d. 21 grudnia 1887 l. 11315 wniesła przeciw nim pozew o intabulacyę prawa własności do realności pod l. d. 118 w Rawie położonej, w skutek którego do rozprawy ustnej wyznacza się termin na dzień 10go kwietnia 1888 o godzinie 9 rano.

Doręczając pozew ten, ustanowionemu dla tychże kuratorowi Eugeniuszowi Kuryłowiczowi notaryuszowi w Rawie, wzywa się pozwanych aby w należytym czasie kuratorowi swemu informacyę udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali.

Rawa, 31 grudnia 1887.

Doniesienia prywatne.

W Izydorówce

(ost. poczta Żurawno, stacya kolei Stryj) jest do nabycia ogier gniady, krwi oryentalnej, 15 miary, czteroletni, po ogierze rządowym, Tadmorze od Bagdułki. 935

Bliższą wiadomość można zasięgnąć u zarządu dóbr.

L. 269 993

Konkurs

Celem obsadzenia przy zarządzie dróg gminnych fachowego drogomistrza posady z roczną płacą 400 złr. i dodatkiem na pauszala kancelaryjne i objazdy w kwocie 50 złr. a. w. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Podania zaopatrzone dowodami wieku, ukończonych studyów, dotychczasowego zatrudnienia i fachowej znajomości budowy i konserwacyi dróg, należy do 31 marca 1888 wnieść do zarządu drogowego miasta Jarosławia.

Jarosław, dnia 30 stycznia 1888.

L. 924 (972 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Na mocy reskryptu wysokiego Wydziału krajowego z dnia 26 stycznia 1888 L. 2726 i w skutek uchwały wysokiego Se mu z 10 stycznia 1888 rozpisuje się niniejszem, celem wydzierżawienia dalszego prawa poboru myta kopytkowego gminie miasta Kołomyi przyzwolonego na dalszych trzy lat, a mianowicie na czas od 1 marca 1888 do końca lutego 1891, tudzież domu mytniczego, publiczną licytacyę na dzień 23 lutego 1888 r.

Licytacya odbędzie się w urzędzie miejskim o godzinie 11 rano, przy której oferty tak ustne jakoteż i pisemne zaopatrzone w wadyum 10 prc. od ceny wywoławczej, podawać można.

Oferty pisemne przyjmowane będą tylko do godziny 11 przed południem, pocem otwarcie tychże nastąpi.

Jako cenę wywoławczą ustanawia się:

1. za rogatkę a względuie zaporę mytnicza Werbiąż-Kołomyja na gościńcu rządowym i na targowicy razem 1950 złr.,
2. za zaporę mytniczą Ispas Kołomyja 200 złr.,
3. za zaporę mytniczą Oskrzesińce-Kołomyja 250 złr.
4. za zaporę mytniczą Korolówka-Kołomyja 1300 złr.,
5. za zaporę mytniczą Ceniawa-Kołomyja 850 złr.,
6. za zaporę mytniczą Piadyki-Kołomyja 1300 złr.,
7. za zaporę mytniczą Kamionki małe, Rakowczyk i Słobódka leśna - Kołomyja 450 złr.,
8. za zaporę mytniczą Diatkowce-Kołomyja 1650 złr.,
9. za zaporę mytniczą Sopów-Kołomyja 50 złr.,
10. dom mytniczy 72 złr.,

rocznie, czyli ryczałtowo za wszytkie przedmioty 8072 złr.

Wolno licytować tak pojedyncze przedmioty jakoteż i wszystkie razem, zatwierdzenie jednak ofert zawisło od rady miejskiej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w urzędzie miejskim.

Kołomyja, dnia 10 lutego 1888.

Burmistrz: ASŁAN.

C. k. uprzyw. galic. Zakład kredyt. włościański w likwidacyi.

L. 451. (Wykaz w myśl art. 91 statutu).

Stan z dniem 31 stycznia 1888 r. wynosił:

Udziałów	złr.	485.910.—
Asygnat kasowych	„	19.650.—
6 prc. listów dłużnych	„	2,711 650.—
5 prc. listów „	„	569 900.—
6 prc. oblig. komunalnych	„	36.200.—

Lwów dnia 14 lutego 1888.

Komitet likwidacyjny. 994

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich